

BIBLIJA

DVADESET I PRVI TJEDAN ČITANJA

TRAVANJ 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
103. dan čitanja, ponedjeljak, 24. travnja	2 Sam 12,16-15,12	Lk 17
104. dan čitanja, utorak, 25. travnja	2 Sam 15,13-18,18	Lk 18,1-30
105. dan čitanja, srijeda, 26. travnja	2 Sam 18,19-20,26	Lk 18,31-19,27
106. dan čitanja, četvrtak, 27. travnja	2 Sam 21-24	Lk 19,28-48
107. dan čitanja, petak, 28. travnja	1 Kr 1-2	Lk 20,1-26

21. tjeđan,
103. dan ćitanja, ponedjeljak, 24. travnja
2017.

2 Sam 12,16-15,12
Lk 17

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

Smrt Bat-Šebina djeteta - Rođenje Salomonovo

A Jahve udari dijete koje je Urijina žena rodila Davidu i ono se teško razbolje. ¹⁶David se molitvom obrati Bogu za dijete: postio je, vraćao se kući i ležao preko noći na golj zemlji, pokriven vrećom. ¹⁷A starješine njegova doma stajahu oko njega da ga podignu sa zemlje, ali on ne htjede i ne okusi s njima nikakva jela. ¹⁸A sedmi dan umrije dijete. Davidovi dvorani ne usudiše se javiti mu da je dijete umrlo. Jer mišljahu: "Dok je dijete bilo živo, govorili smo mu, a on nas nije htio slušati. A kako ćemo mu kazati da je dijete umrlo? Učinit će zlo!"

¹⁹A David opazi da njegovi dvorani šapću među sobom i on shvati da je dijete umrlo. I upita David svoje dvorane: "Je li dijete umrlo?" A oni odgovoriše: "Umrlo je."

²⁰Tada David usta sa zemlje, okupa se, pomaza se i preobuče se u druge haljine. Zatim uđe u Dom Jahvin i pokloni se. Vrativši se potom svojoj kući, zatraži da mu dadu jela; i jeo je. ²¹A njegovi dvorani upitaše ga: "Što to radiš? Dok je dijete bilo živo, postio si i plakao; a sada, kad je dijete umrlo, ustaješ i jedeš!" ²²A on odgovori: "Dok je dijete bilo živo, postio sam i plakao jer sam mislio: 'Tko zna? Jahve će se možda smilovati na me i dijete će ostati živo!'" ²³A sada, kad je umrlo, čemu da postim? Mogu li ga vratiti? Ja ću otići k njemu, ali se ono neće vratiti k meni!"

²⁴Potom David utješi svoju ženu Bat-Šebu. Dođe k njoj i leže s njom. Ona zatrudnje i rodi sina komu nadjenu ime Salomon. Jahve ga zamilova ²⁵i objavi to po proroku Natanu. Ovaj ga nazva imenom Jedidja, po riječi Jahvinoj.

Zauzeće Rabe

²⁶Joab navalni na Rabu sinova Amonovih i osvoji kraljevski grad. ²⁷Tada Joab posla glasnika k Davidu s porukom: "Ja sam navalio na Rabu i osvojio grad uz vodu. ²⁸Sada ti saberi ostalu vojsku, opkoli grad i osvoji ga, da ne bih ja osvojio grada i dao mu svoje ime."

²⁹I skupi David svu vojsku, krenu na Rabu, navalni na grad i zauze ga. ³⁰Ondje skinu s Malkomove glave krunu, koja bijaše teška jedan zlatni talenat; u njoj je bio dragi kamen, koji posta ures na Davidovoj glavi. I vrlo bogat plijen odnese iz grada. ³¹A narod koji bijaše u njemu izvede i stavi ga da radi kod pila, željeznim pijucima i željeznim sjekirama i upotrijebi ga za rad u ciglanama. I tako je isto činio svim gradovima sinova Amonovih. Potom se David sa svom vojskom vrati u Jeruzalem.

C. POVIJEST ABŠALOMOVA

Amnon osramoćuje svoju sestru Tamaru

13 A potom se dogodi ovo: Davidov sin Abšalom imao je lijepu sestru po imenu Tamaru i u nju se zaljubio Davidov sin Amnon. ²Amnon se toliko mučio da se gotovo razbolio radi svoje sestre Tamare: jer ona bijaše djevica, pa Amnon nije vidio mogućnosti da joj učini bilo što. ³Ali imaše Amnon prijatelja po imenu Jonadaba, sina Davidova brata Šimeja; a Jonadab bijaše vrlo domišljat. ⁴I upita on Amnona: "Odakle to, kraljev sine, da si svako jutro mlitav? Ne bi li mi kazao?" A Amnon mu odgovori: "Zaljubljen sam u Tamaru, sestru svoga brata Abšaloma." ⁵A Jonadab mu reče: "Lezi u postelju i pričini se bolestan, pa kad dođe tvoj otac da te pohodi, ti mu reci: 'Dopusti da dođe moja sestra Tamara da mi dade jesti; ako ona pred mojim očima zgotovi jelo da to vidim, onda ću iz njezine ruke jesti.'"

⁶Amnon, dakle, leže i pričini se bolestan. Kad je došao kralj da ga pohodi, reče Amnon kralju: "Dopusti da dođe moja sestra Tamara da pred mojim očima zgotovi koji kolač i ja ću se okrijepiti iz njezine ruke." ⁷Tada David poruči Tamari u palaču: "Idi u kuću svoga brata Amnona i priredi mu jelo!"

⁸Tamara ode u kuću svoga brata Amnona. A on ležaše. Uze ona brašna, umijesi ga, načini kolače pred njegovim očima te ih ispeče. ⁹Potom uze tavu i istrese je preda nj, ali Amnon ne htjede jesti nego reče: "Otpremite sve

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

odavde!" I svi iziđoše od njega. ¹⁰Tada Amnon reče Tamari: "Donesi mi jelo u spavaonicu da se okrijepim iz tvoje ruke!" I Tamara uze kolače koje bijaše zgotovila i donese ih svome bratu Amnonu u spavaonicu. ¹¹A kad mu je pružila da jede, on je uhvati rukom i reče joj: "Dođi, sestro moja, lezi sa mnom!" ¹²A ona mu reče: "Nemoj, brate moj! Ne sramoti me jer se tako ne radi u Izraelu. Ne čini takve sramote! ¹³Kuda bih ja sa svojom sramotom? A i ti bi bio kao bestidnik u Izraelu! Nego govori s kraljem: on me neće uskratiti tebi!" ¹⁴Ali je on ne htjede poslušati, nego je svlada i leže s njom.

¹⁵Nato je odmah zamrzi silnom mržnjom te je mržnja kojom ju je zamrzio bila veća od ljubavi kojom ju je prije ljubio. I reče joj Amnon: "Ustani! Odlazi!" ¹⁶A ona mu odvrati: "Ne, brate moj! Ako me sad otjeraš, bit će to veće zlo od onoga koje si mi učinio!" Ali je on ne htjede slušati, ¹⁷nego dozva momka koji ga je služio i zapovjedi mu: "Otjeraj ovu od mene, izbaci je i zaključaj vrata za njom!" ¹⁸(A ona je imala na sebi haljinu s dugim rukavima, jer su se nekoć u takve haljine oblačile kraljeve kćeri dok su bile djevojke.) Sluga je izvede van i zaključa vrata za njom.

¹⁹Tada Tamara uze prašine i posu se njom po glavi, razdrije haljinu s dugim rukavima koju je imala na sebi, stavi ruku na glavu i ode vičući glasno dok je išla. ²⁰A njezin je brat Abšalom upita: "Je li možda tvoj brat Amnon bio s tobom? Ali sada, sestro moja, šuti: brat ti je! Ne uzimaj to k srcu!" Tako je Tamara ostala osamljena u kući svoga brata Abšaloma.

²¹Kad je kralj David čuo sve što se dogodilo, vrlo se razgnjevi, ali ne htjede žalostiti svoga sina Amnona, koga je ljubio jer mu bijaše prvorođenac. ²²A Abšalom ne reče Amnonu ni riječi, ni zle ni dobre, jer je Abšalom zamrzio Amnona što mu osramoti sestru Tamaru.

Abšalom ubija Amnona i bježi

²³A poslije dvije godine imao je Abšalom striženje ovaca u Baal Hasoru kod Efrajima; i Abšalom pozva svu kraljevu obitelj. ²⁴Abšalom

dođe kralju i reče mu: "Evo, tvoj sluga ima striženje ovaca, pa neka se kralj i njegovi dvorani udostoje doći svome sluzi." ²⁵Ali kralj odgovori Abšalomu: "Ne, sine, nećemo doći svi, da ti ne budemo na teret." Abšalom ustraja, ali kralj ne htjede ići, nego ga blagoslovi i otpusti. ²⁶Ali Abšalom nastavi: "Ako ti nećeš, dopusti da bar moj brat Amnon pođe s nama." A kralj ga upita: "Zašto da ide s tobom?" ²⁷Ali je Abšalom i dalje navaljivao te David naposljetku pusti s njim Amnona i sve kraljeve sinove.

Abšalom priredi kraljevsku gozbu ²⁸i zapovjedi svojim slugama ovako: "Pazite! Kad se Amnonu razveseli srce od vina i ja vam viknem: 'Ubijte Amnona!' tada ga pogubite! Ne bojte se, jer vam tako zapovijedam! Ohrabrite se i pokažite se junaci!" ²⁹Abšalomove sluge učiniše s Amnomom kako im zapovjedi Abšalom. Tada skočiše svi kraljevi sinovi, pojahaše svaki svoju mazgu i pobjegoše.

³⁰Dok su oni još bili na putu, dođe ovakva vijest Davidu: "Abšalom je pobio sve kraljeve sinove, nije ostao od njih ni jedan jedini." ³¹Kralj ustade, razdrije svoje haljine i baci se na zemlju; i svi njegovi dvorani koji stajahu oko njega razdriješe svoje haljine. ³²Ali Jonadab, sin Davidova brata Šimeja, progovori ovako: "Neka ne govori moj gospodar da su pobili sve mladiće, kraljeve sinove, jer je poginuo samo Amnon: na Abšalomovu licu mogla se predviđati nesreća od onoga dana kad je Amnon osramotio njegovu sestru Tamaru. ³³Zato neka sada moj gospodar i kralj ne misli u srcu da su svi kraljevi sinovi poginuli. Poginuo je samo Amnon, ³⁴a Abšalom je pobjegao."

A momak koji bijaše na straži podiže oči i ugleda mnoštvo naroda gdje silazi cestom od Horonajima. Stražar dođe i javi kralju: "Vidio sam ljude gdje silaze cestom od Horonajima po gorskom obronku." ³⁵Tada Jonadab reče kralju: "Evo stigoše kraljevi sinovi! Dogodilo se kako je rekao tvoj sluga." ³⁶Tek što je to izrekao, a to kraljevi sinovi uđoše i zaplakaše u sav glas; a i kralj i svi njegovi dvorani plakahu. ³⁷Abšalom pak bijaše pobjegao i otišao k Talmaju, sinu

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

Amihudovu, gešurskom kralju. A David tugovaše za svojim sinom bez prestanka.

³⁸A pošto je Abšalom pobjegao i otišao u Gešur, ostao je ondje tri godine.

Joab radi da se Abšalom vrati

³⁹Kralj David prestao se srditi na Abšaloma jer se utješio zbog smrti Amnonove.

14 A Joab, sin Sarvijin, opazi da se kraljevo srce okreće k Abšalomu. ²Zato Joab pošalje u Tekou po jednu pametnu ženu i reče joj: "Učini se kao da si u žalosti za mrtvim, obuci žalobne haljine, nemoj se mazati uljem, nego budi kao žena koja je već dugo vremena u žalosti za mrtvim. ³Otići ćeš kralju i govorit ćeš mu ovako." I Joab je nauči što će govoriti.

⁴Žena iz Tekoe ode kralju, pade ničice na zemlju i pokloni se, zatim reče: "Pomozi, kralju!" ⁵Kralj je upita: "Što ti je?" A ona odgovori: "Ah, ja sam udovica. Muž mi je umro, ⁶a tvoja je službenica imala dva sina. Oni se posvadiše u polju, a nije bilo nikoga da ih razdvoji te je jedan od njih udario svoga brata i ubio ga. ⁷I sad se podiže sav rod na tvoju službenicu i reče: 'Predaj nam toga što je ubio svoga brata: mi ćemo ga pogubiti za život njegova brata koga je ubio, a time ćemo zatrti i baštinika.' Tako hoće da ugase žeravicu koja mi je ostala, da ne ostave mome mužu ni imena ni potomstva na zemlji." ⁸A kralj reče ženi: "Idi svojoj kući, ja ću odrediti što treba za te." ⁹A žena iz Tekoe reče kralju: "Gospodaru kralju! Neka na me i na moj očinski dom padne krivica; kralj i njegovo prijestolje nedužni su u tome!" ¹⁰A kralj nastavi: "Onoga koji ti se zaprijetio dovedi k meni! Taj te neće više dirnuti!" ¹¹A ona reče: "Neka se kralj udostoji spomenuti ime Jahve, svoga Boga, da krvni osvjetnik neće umnožiti zator i da neće pogubiti moga sina!" A on obeća: "Tako mi živog Jahve, nijedna vlas neće pasti s glave tvome sinu!"

¹²A žena nastavi: "Dopusti da tvoja službenica kaže jednu riječ svome gospodaru kralju." A on odvrati: "Govori!" ¹³A žena reče:

"Dakle, zašto je kralj - jer se izričući ovakvu presudu sam priznao krivim - donio protiv naroda Božjega odluku da ne pušta kući onoga koga je prognao? ¹⁴Mi smo svi osuđeni na smrt, slični smo vodi koja se prolije na zemlju i više se ne može skupiti, i Bog ne podiže mrtvacu: neka, dakle, kralj misli na to da prognanik ne ostane izagnan daleko od njega.

¹⁵A razlog zašto sam došla da iznesem pred svoga gospodara kralja ovu stvar bio je taj što su me zaplašili ljudi, pa je mislila tvoja službenica: moram govoriti s kraljem, možda će kralj učiniti ono što mu njegova službenica kaže. ¹⁶Jer će kralj poslušati svoju službenicu i izbaviti je iz ruku čovjeka koji hoće da me istrijebi zajedno s mojim sinom iz Božje baštine. ¹⁷Zato je tvoja službenica pomislila: neka mi riječ moga gospodara i kralja bude na umirenje. Jer moj je gospodar i kralj kao Božji anđeo koji sluša dobro i zlo. Jahve, tvoj Bog, neka bude s tobom!"

¹⁸Tada progovori kralj i reče ženi: "Nemoj mi sada zatajiti ono što ću te pitati!" A žena odgovori: "Neka govori moj gospodar kralj!" ¹⁹Tada kralj upita: "Nisu li Joabovi prsti s tobom u svemu tome?" A žena odgovori: "Tako bio živ, gospodaru kralju, zaista se ne može ni desno ni lijevo od svega što je kazao moj gospodar i kralj! Jest, tvoj mi je sluga Joab zapovjedio, on je naučio tvoju službenicu sve ove riječi. ²⁰Tvoj je sluga Joab to učinio da bi svemu dao drugo lice, ali je moj gospodar mudar kao Božji anđeo, on zna sve što se zbiva na zemlji."

²¹Tada se kralj okrenu Joabu i reče mu: "Dobro, učinit ću to. Idi i dovedi natrag mladića Abšaloma!" ²²A Joab pade licem na zemlju, pokloni se i zahvali kralju; zatim reče Joab: "Danas vidi tvoj sluga da je našao milost u tvojim očima, gospodaru kralju, kad je kralj ispunio molbu svoga sluge." ²³Potom se diže Joab, ode u Gešur i dovede Abšaloma natrag u Jeruzalem. ²⁴Ali kralj reče: "Neka ide u svoju kuću, a meni neka ne dolazi na oči!" I Abšalom se povuče u svoju kuću i ne dođe kralju na oči.

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

Pohvale Abšalomu

²⁵U svemu Izraelu ne bijaše čovjeka tako lijepa kao Abšalom komu bi se mogle izreći tolike pohvale: od pete do glave nije bilo na njemu mane. ²⁶A kad bi šišao kosu - a šišao ju je na koncu svake godine, jer mu je bila preteška pa ju je morao šišati - mjerio bi svoju kosu: bila bi teška dvije stotine šekela, po kraljevskoj mjeri. ²⁷Abšalomu se rodiše tri sina i jedna kći po imenu Tamara; bila je to vrlo lijepa žena.

Abšalom dobiva oprostjenje

²⁸Abšalom provede dvije godine u Jeruzalemu a da nije došao kralju na oči. ²⁹Tada Abšalom pozva Joaba k sebi da bi ga poslao kralju, ali Joab ne htjede doći k njemu; i posla drugi put po njega, ali on opet ne htjede doći. ³⁰Tada Abšalom zapovjedi slugama: "Znate Joabovo polje koje je pokraj mojega i na kojem raste ječam: idite i zapalite ga!" I Abšalomove sluge zapališe ono polje. ³¹Tada se diže Joab, dođe k Abšalomu u kuću i upita ga: "Zašto su tvoje sluge zapalile moje polje?" ³²A Abšalom odgovori Joabu: "Ja sam poslao k tebi i poručio ti: 'Dođi ovamo, želio bih te poslati kralju s ovom porukom: Zašto sam se vratio iz Gešura?' Bolje bi bilo za mene da sam još ondje. Zato sad hoću da dođem kralju na oči, pa ako ima na meni kakva krivica, neka me pogubi!" ³³Joab ode kralju i javi mu te riječi. Zatim kralj pozva Abšaloma. Dođe on pred kralja, pokloni mu se i pade ničice pred kralja. I kralj poljubi Abšaloma.

Abšalomove spletke

15 Poslije toga nabavi Abšalom sebi kola i konje i pedeset ljudi koji su trčali pred njim. ²Abšalom je u rano jutro stajao kraj puta koji vodi do gradskih vrata; i tko god je imao kakvu parnicu te išao kralju na sud, Abšalom bi ga dozvao k sebi i pitao: "Iz kojega si grada?" A kad bi ovaj odgovorio: "Tvoj je sluga iz toga i toga Izraelova plemena", ³tada bi

mu Abšalom rekao: "Vidiš, tvoja je stvar dobra i pravedna, ali nećeš naći nikoga koji bi te saslušao kod kralja." ⁴Abšalom bi nastavljao: "Ah, kad bi mene postavili za suca u zemlji! Svaki bi koji ima kakvu parnicu ili sud dolazio k meni i ja bih mu pribavio pravo!" ⁵A kad bi mu se tko približio da mu se pokloni, on bi pružio ruku, privukao ga k sebi i poljubio. ⁶Tako je činio Abšalom svim Izraelcima koji su dolazili na sud kralju. Time je Abšalom predobivao srca Izraelaca za sebe.

Abšalomova pobuna

⁷Kad su prošle četiri godine, Abšalom reče kralju: "Dopusti da odem u Hebron i da izvršim zavjet kojim sam se zavjetovao Jahvi. ⁸Jer kad bijah u Gešuru u Aramu, tvoj se sluga zavjetovao ovako: 'Ako me Jahve dovede natrag u Jeruzalem, iskazat ću čast Jahvi u Hebronu.'" ⁹A kralj mu odgovori: "Idi u miru!" I on krenu na put i ode u Hebron.

¹⁰Abšalom razasla tajne glasnike po svim Izraelovim plemenima i poruči im: "Kad čujete zvuk roga, tada recite: Abšalom je postao kralj u Hebronu." ¹¹A ode s Abšalomom dvije stotine ljudi iz Jeruzalema; bijahu to uzvanici koji su bezazleno pošli ne znajući što se sprema. ¹²Abšalom posla i po Gilonjanina Ahitofela, Davidova savjetnika, iz njegova grada Gilona, da pribiva prinošenju žrtava. Urota je bila jaka, a mnoštvo Abšalomovih pristaša sve je više raslo.

Evandjelje po Luki

IV. ISUS NA PUTU PREMA JERUZALEMU

Sablazan

17 I reče svojim učenicima: "Nije moguće da ne dođu sablazni, no jao onome po kom dolaze; ²je li s mlinskim kamenom o vratu strovaljen u more, korisnije mu je, nego da sablazni jednoga od ovih malenih. ³Čuvajte se!"

Bratska opomena

"Pogriješi li tvoj brat, prekori ga; ako se obrati, oprosti mu. ⁴Pa ako se sedam puta na dan ogriješi o tebe i sedam se puta obrati tebi govoreći: 'Žao mi je!', oprosti mu."

Moć vjere

⁵Apostoli zamole Gospodina: "Umnoži nam vjeru!" ⁶Gospodin im odvrati: "Da imate vjere koliko je zrno gorušičino, rekli biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I on bi vas poslušao."

Služiti ponizno

⁷"Tko će to od vas reći služi svomu, oraču ili pastiru, koji se vrati s polja: 'Dođi brzo i sjedni za stol?' ⁸Neće li mu naprotiv reći: 'Pripravi što ću večerati pa se pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem; potom ćeš ti jesti i piti?' ⁹Zar duguje zahvalnost služi jer je izvršio što mu je naređeno? ¹⁰Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: 'Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!'"

Deset gubavaca

¹¹Dok je tako putovao u Jeruzalem, prolazio je između Samarije i Galileje. ¹²Kad je ulazio u neko selo, eto mu u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko ¹³i zavape: "Isuse, Učitelju, smiluj nam se!" ¹⁴Kad ih Isus ugleda, reče im: "Idite, pokažite se svećenicima!" I dok su išli, očistiše se. ¹⁵Jedan od njih vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas. ¹⁶Baci se ničice k Isusovim nogama

zahvaljujući mu. A to bijaše neki Samarijanac. ¹⁷Nato Isus primijeti: "Zar se ne očistiše desetorica? ¹⁸A gdje su ona devetorica? Ne nađe li se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca?" ¹⁹A njemu reče: "Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!"

Bog će uspostaviti svoje kraljevstvo

²⁰Upitaju ga farizeji: "Kad će doći kraljevstvo Božje?" Odgovori im: "Kraljevstvo Božje ne dolazi primjetljivo. ²¹Niti će se moći kazati: 'Evo ga ovdje!' ili: 'Eno ga ondje!' Ta evo - kraljevstvo je Božje među vama!"

²²Zatim reče učenicima: "Doći će dani kad ćete zaželjeti vidjeti i jedan dan Sina Čovječjega, ali ga nećete vidjeti. ²³Govorit će vam: 'Eno ga ondje, evo ovdje!' Ne odlazite i ne pomamite se! ²⁴Jer kao što munja sijevne na jednom kraju obzorja i odblijesne na drugom, tako će biti i sa Sinom Čovječjim u Dan njegov. ²⁵No prije treba da on mnogo pretrpi i da ga ovaj naraštaj odbaci."

²⁶"I kao što bijaše u dane Noine, tako će biti i u dane Sina Čovječjega: ²⁷jeli su, pili, ženili se i udavali do dana kad Noa uđe u korablju. I dođe potop i sve uništi. ²⁸Slično kao što bijaše u dane Lotove: jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili, gradili. ²⁹A onog dana kad Lot iziđe iz Sodome, zapljušti s neba oganj i sumpor i sve uništi. ³⁰Tako će isto biti u dan kad se Sin Čovječji objavi."

³¹"U onaj dan tko bude na krovu, a stvari mu u kući, neka ne siđe da ih uzme. ³²I tko bude u polju, neka se ne okreće natrag. Sjetite se žene Lotove! ³³Tko god bude nastojao život svoj sačuvati, izgubit će ga; a tko ga izgubi, živa će ga sačuvati."

³⁴"Kažem vam, one će noći biti dvojica u jednoj postelji: jedan će se uzeti, drugi ostaviti. ³⁵Dvije će mljeti zajedno: jedna će se uzeti, druga ostaviti." ³⁶# ³⁷Upitaše ga na to: "Gdje to, Gospodine?" A on im reče: "Gdje bude trupla, ondje će se okupljati i orlovi."

21. tjedan,
104. dan čitanja, utorak, 25. travnja
2017.

2 Sam 15,13-18,18
Lk 18,1-30

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

Davidov bijeg

¹³Tada stiže Davidu glasnik te mu javi: "Srce Izraelaca priklonilo se Abšalomu." ¹⁴Tada David reče svim svojim dvoranima koji bijahu s njim u Jeruzalemu: "Ustanite! Bježimo! Inače nećemo uteći od Abšaloma. Pohitite brzo, da on ne bude brži i ne stigne nas, da ne obori na nas zlo i ne pobije grada oštricom mača!" ¹⁵A kraljevi dvorani odgovoriše kralju: "Što god odluči naš gospodar kralj, evo tvojih slugu!" ¹⁶I kralj iziđe pješice sa svim svojim dvorom; ipak ostavi kralj deset inoča da čuvaju palaču. ¹⁷I kralj ode pješice sa svim narodom i zaustavi se kod posljednje kuće. ¹⁸Svi njegovi dvorani stajahu uza nj. Tada svi Kerećani, svi Pelećani, Itaj i svi Gićani koji bijahu došli s njim iz Gata, šest stotina ljudi, prođoše pred kraljem.

¹⁹Kralj upita Itaja Gićanina: "Zašto i ti ideš s nama? Vrati se i ostani kod kralja! Ti si stranac, prognan iz svoje zemlje. ²⁰Jučer si došao, a danas da te vodim da se potucaš s nama kad ja idem kamo me sreća nanese. Vrati se i odvedi svoju braću natrag sa sobom, a Jahve neka ti iskaže ljubav i vjernost!"

²¹Ali Itaj odgovori kralju ovako: "Živoga mi Jahve i tako mi živ bio moj gospodar kralj: gdje god bude moj gospodar kralj, bilo na smrt ili na život, ondje će biti i tvoj sluga!"

²²Tada David reče Itaju: "Hajde, prođi!" I Itaj iz Gata prođe sa svim svojim ljudima i sa svom svojom pratnjom.

²³Svi plakahu iza glasa. Kralj je stajao na potoku Kidronu i sav je narod prolazio pred njim prema pustinji.

Kovčeg saveza vraćaju u Jeruzalem

²⁴Bijaše ondje i Sadok i s njim svi leviti koji su nosili Kovčeg Božji. I oni spustiše Kovčeg Božji kraj Ebjataru dok sav narod nije izišao iz grada. ²⁵Tada kralj reče Sadoku: "Ondesi Kovčeg Božji natrag u grad. Ako nađem milost u Jahve, on će me dovesti natrag i dopustiti mi da opet vidim njega i njegovo prebivalište. ²⁶A ako rekne ovako: 'Nisi mi po volji!' - onda evo me, neka čini sa mnom što je dobro u njegovim očima!"

²⁷Još kralj reče svećeniku Sadoku: "Hajde, ti i Ebjatar vratite se u miru u grad, i vaša dva sina s vama, tvoj sin Ahimaas i Ebjatarov sin Jonatan. ²⁸Evo, ja ću se zadržati na ravnica pustinje dok ne dođe od vas glas da me obavijesti."

²⁹Nato Sadok i Ebjatar odnesoše Kovčeg Božji natrag u Jeruzalem i ostadoše ondje.

David sebi pribavlja pomoć Hušaja

³⁰David se uspinjao na Maslinsku goru, sve plačući, pokriven glave i bos, i sav narod koji ga je pratio išao pokriven glave i plačući.

³¹Tada javiše Davidu da je i Ahitofel među urotnicima s Abšalomom. A David zavapi: "Obezumi Ahitofelove savjete, Jahve!"

³²Kad je David došao na vrh gore, ondje gdje se klanja Bogu, dođe mu u susret Hušaj Arčanin, prijatelj Davidov, razdrte haljine i glave posute prahom. ³³David mu reče: "Ako pođeš sa mnom, bit ćeš mi na teret. ³⁴Ali ako se vratiš u grad i kažeš Abšalomu: 'Bit ću tvoj sluga, gospodar kralju; prije sam služio tvome ocu, a sada ću služiti tebi', moći ćeš tada okretati Ahitofelove savjete u moju korist. ³⁵S tobom će biti i svećenici Sadok i Ebjatar. Sve što čuješ iz palače, javi svećenicima Sadoku i Ebjataru. ³⁶S njima su ondje i dva njihova sina, Ahimaas Sadokov i Jonatan Ebjatarov: po njima mi javljajte sve što čujete."

³⁷Tako se Hušaj, prijatelj Davidov, vrati u grad upravo u času kad je Abšalom ulazio u Jeruzalem.

David i Siba

16 Kad je David prešao malo preko vrha, dođe mu u susret Siba, sluga Meribaalov, sa dva osamarena magarca koja su nosila dvije stotine kruhova, sto grozdova suhog grožđa, sto voćnjača i mijeh vina. ²Kralj upita Sibiu: "Što ćeš s tim?" A Siba odgovori: "Magarci će poslužiti kraljevoj obitelji za jahanje, kruh i voće momcima za jelo, a vino za piće onima koji se umore u pustinji." ³Kralj dalje upita: "A gdje je sin tvoga gospodara?" A Siba

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

odgovori kralju: "Eno, ostao je u Jeruzalemu jer je mislio: 'Danas će mi dom Izraelov vratiti kraljevstvo moga oca.'" ⁴Tada kralj reče Sibi: "Sve što posjeduje Meribaal neka je tvoje." A Siba odgovori: "Bacam se ničice pred tobom. O, da bih i dalje bio dostojan milosti u tvojim očima, kralju gospodaru!"

Šimej proklinje Davida

⁵Kad je kralj David došao do Bahurima, izađe odande čovjek od roda Šaulova. Zvao se Šimej, a bio je sin Gerin. Dok je izlazio, neprestano je proklinjao. «Bacao je kamenje na Davida i na sve dvorane kralja Davida, premda je sva vojska sa svim junacima okruživala kralja s desne i lijeve strane. ⁷A Šimej je ovako govorio proklinjući: "Odlazi, odlazi, krvniče, ništarijo! «Jahve je okrenuo na tebe svu krv Šaulova doma, kojemu si ti oduzeo kraljevstvo. Ujedno je Jahve predao kraljevstvo u ruke tvome sinu Abšalomu. Evo, sad si zapao u nevolju jer si krvnik."

⁹Tada Sarvijin sin Abišaj zapita kralja: "Zar da ovaj uginuli pas proklinje moga gospodara kralja? Dopusti da odem prijeko i da mu skinem glavu!" ¹⁰Ali kralj odgovori: "Što hoćete od mene, Sarvijini sinovi? Ako on proklinje te ako mu je Jahve zapovjedio: 'Proklinji Davida!' - tko ga smije pitati: 'Zašto činiš tako?'" ¹¹Nato David reče Abišaju i svim svojim dvoranima: "Eto, moj sin koji je izašao od moga tijela radi mi o glavi, a kamoli neće sada ovaj Benjaminovac! Pustite ga neka proklinje ako mu je Jahve to zapovjedio. ¹²Možda će Jahve pogledati na moju nevolju te mi vratiti dobro za njegovu današnju psovku."

¹³Zatim David sa svojim ljudima nastavi put, a Šimej iđaše gorskom stranom usporedo s njim, neprestano psujući, bacajući kamenje i dižući prašinu. ¹⁴Kralj i sav narod koji ga je pratio stigoše umorni i ondje odahnuše.

Hušaj kod Abšaloma

¹⁵Abšalom je međutim sa svim narodom izraelskim ušao u Jeruzalem; i Ahitofel bijaše s

njim. ¹⁶A kad je Hušaj Arčanin, Davidov prijatelj, došao k Abšalomu, reče Hušaj Abšalomu: "Živio kralj! Živio kralj!" ¹⁷A Abšalom upita Hušaja: "Je li to tvoja vjernost prema tvome prijatelju? Zašto nisi otišao sa svojim prijateljem?" ¹⁸A Hušaj odgovori Abšalomu: "Ne, nego koga je izabrao Jahve i ovaj narod i svi Izraelci, njegov ću biti i s njim ću ostati. ¹⁹A drugo: kome ću služiti? Zar ne njegovu sinu? Kako sam služio tvome ocu, tako ću služiti tebi."

Abšalom i Davidove inoče

²⁰Potom se Abšalom obrati Ahitofelu: "Savjetuj sada: što da činimo?" ²¹Ahitofel odgovori Abšalomu: "Uđi k inočama svoga oca, koje je ostavio da čuvaju palaču: tada će sav Izrael čuti da si u zavadi sa svojim ocem, pa će se ohrabriti svi oni koji su pristali uz tebe." ²²Tada razapeše za Abšaloma šator na krovu i Abšalom uđe k inočama svoga oca na oči svemu Izraelu. ²³A savjet što bi ga dao Ahitofel u ono vrijeme vrijedio je kao odgovor Božji; toliko je vrijedio svaki Ahitofelov savjet i kod Davida i kod Abšaloma.

Hušaj osujećuje Ahitofelove osnove

17 Nato Ahitofel reče Abšalomu: "Dopusti da izaberem dvanaest tisuća ljudi pa da se dignem i pođem u potjeru za Davidom još noćas. ²Navalit ću na njega kad bude umoran i bez snage; plašit ću ga i razbježat će se sav narod koji je s njim. Onda ću ubiti samoga kralja. ³A sav ću narod dovesti natrag k tebi, kao što se mlada vraća svome mužu: ti radiš o glavi samo jednome čovjeku, a sav će narod onda biti miran." ⁴Svidje se to Abšalomu i svim starješinama Izraelovim.

⁵Ali Abšalom reče: "Pozovimo još Hušaja Arčanina da čujemo što će nam on kazati!" ⁶Kad je Hušaj došao k Abšalomu, reče mu Abšalom: "Ahitofel je svjetovao ovako. Hoćemo li učiniti kako je on predložio? Ako ne, govori ti!"

⁷A Hušaj odgovori Abšalomu: "Ovaj put savjet Ahitofelov nije dobar." ⁸I nastavi Hušaj:

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

"Ti znaš da su tvoj otac i njegovi ljudi junaci i da su ljuti kao medvjedica kojoj su oteli njezine medvjediće. Tvoj je otac ratnik, neće on dopustiti da narod počiva preko noći. ⁹On se sada krije u kakvoj jami ili na kakvu drugom mjestu. Pa ako odmah u početku koji od naših padne, proširit će se glas o porazu u vojsci koja je pristala uz Abšaloma. ¹⁰Tada će i najhrabriji, u koga je srce kao u lava, izgubiti srčanost. Jer sav Izrael zna da je tvoj otac junak i da su hrabri oni koji ga prate. ¹¹Zato ja svjetujem ovo: neka se sav Izrael, od Dana do Beer Šebe, okupi oko tebe, da ga bude kao pijeska na obali morskoj, a ti sam da stupaš u njihovoj sredini. ¹²Tada ćemo navaliti na njega gdje se god bude nalazio, oborit ćemo se na nj kao što rosa pada na zemlju i nećemo ostaviti živa ni njega niti ikojega od njegovih ljudi. ¹³Ako li se povuče u koji grad, sav će izraelski narod donijeti užeta pod onaj grad pa ćemo ga povlačiti do potoka, sve dok više ni kamenčića ne bude od njega."

¹⁴Tada Abšalom i svi Izraelci rekoše: "Bolji je savjet Hušaja Arčanina nego savjet Ahitofelov." Jer Jahve bijaše odlučio da se osujeti izvrsna Ahitofelova osnova, kako bi navukao nesreću na Abšaloma.

¹⁵Potom Hušaj javi svećenicima Sadoku i Ebjataru: "Ahitofel je tako i tako savjetovao Abšaloma i starješine izraelske, a ja sam savjetovao tako i tako. ¹⁶Zato sad brzo javite to Davidu i poručite mu: 'Nemoj noćas noćiti na ravnicama pustinje, nego brzo prijeđi na drugu stranu da ne bude uništen kralj i sva vojska koja je s njim.'"

David dobiva obavijest i prelazi preko Jordana

¹⁷Jonatan i Ahimaas zadržavali se kod Rogelskog izvora; jedna je sluškinja dolazila i donosila im vijesti, a oni su odlazili da to jave kralju Davidu, jer se nisu smjeli odati ulazeći u grad. ¹⁸Ali ih opazi neki momak te javi Abšalomu. Nato obojica žurno odoše i dođoše u kuću nekoga čovjeka u Bahurimu. U njegovu dvorištu bijaše studenac i oni se spustiše u nj.

¹⁹A žena uze i razastrije pokrivač preko otvora studencu i posu po njem stučenoga zrnja, tako da se ništa nije moglo opaziti.

²⁰Abšalomove sluge dođoše k toj ženi u kuću i upitaše: "Gdje su Ahimaas i Jonatan?" A žena im odgovori: "Otišli su dalje prema vodi." Potom su ih još tražili, ali ih ne nađoše pa se vratiše u Jeruzalem. ²¹A kad su oni otišli, ona dvojica iziđoše iz studenca i odoše da donesu vijesti kralju Davidu. I rekoše mu: "Ustajte i prijeđite brže preko vode, jer je tako i tako savjetovao protiv vas Ahitofel." ²²Tada se David i sav narod što bijaše s njim diže i prijeđe preko Jordana; u zoru nije više bilo nijednoga koji nije prešao preko Jordana.

²³Kad je Ahitofel vidio da se nije izvršio njegov savjet, osamari svoga magarca, krenu na put i ode svojoj kući u svoj grad. Ondje se pobrinu za svoju kuću, zatim se objesi i umrije. Pokopaše ga u grobu njegova oca.

Abšalom prelazi preko Jordana - David u Mahanajimu

²⁴David je već bio došao u Mahanajim kad je Abšalom prešao preko Jordana sa svim Izraelcima koji bijahu s njim. ²⁵Abšalom bijaše postavio Amasu za zapovjednika nad vojskom namjesto Joaba. A Amasa je bio sin nekoga čovjeka po imenu Jitre, Jišmaelovca, koji je ušao k Abigajili, kćeri Jišajevoj i sestri Sarvije, Joabove majke. ²⁶Izrael i Abšalom udariše tabor u zemlji gileadskoj.

²⁷Kad je David došao u Mahanajim, tada Šobi, sin Nahašev iz Rabe Amonske, pa Makir, sin Amielov iz Lo Debara, i Barzilaj, Gileadanin iz Rogelima, ²⁸donesoše postelja, pokrivača, čaša i zemljanog suđa, uz to pšenice, ječma, brašna, pržena žita, boba, leće, ²⁹meda, kiseloga mlijeka i sira kravljeg i ovčjeg i ponudiše Davida i narod što bijaše s njim da jedu. Jer mišljahu: "Ljudi su u pustinji trpjeli glad, umor i žeđu."

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

Poraz Abšalomovih ljudi

18 Potom David pobroji narod što bijaše s njim i postavi nad njima tisućnike i stotnike. ²Zatim podijeli vojsku na tri skupine: jednu trećinu predade Joabu, drugu trećinu Abišaju, sinu Sarvijinu, bratu Joabovu, a treću trećinu Itaju iz Gata. Tada David reče narodu: "I ja ću s vama u rat." ³Ali se narod usprotivi: "Ne smiješ ti ići. Jer ako mi i pobjegnemo, neće nitko na to obraćati pažnju, ili ako nas i pola izgine, neće se na to obraćati pažnja; ali ti sam vrijediš kao nas deset tisuća. Osim toga, bolje je da budeš pripravan da nam iz grada pomogneš." ⁴A kralj im odgovori: "Učinit ću sve što vam se čini dobro." I kralj stade kod vrata dok je vojska izlazila po stotinama i tisućama. ⁵A Joabu, Abišaju i Itaju dade zapovijed: "Čuvajte mi mladića Abšaloma!" I sav je narod čuo da je kralj tako zapovjedio svim vojvodama za Abšaloma.

⁶Tako vojska iziđe za boj spremna pred Izraela i bitka se zametnu u Efrajimovoj šumi. ⁷Izraelsku vojsku potukoše Davidovi ljudi; i velik poraz bijaše u onaj dan: dvadeset tisuća mrtvih. ⁸Boj se proširio po svemu onom kraju i više je ljudi onoga dana progutala šuma nego mač.

Smrt Abšalomova

⁹Abšalom slučajno zapade u ruke Davidovim ljudima. Abšalom je jahao na mazgi, a mazga naiđe pod grane velika hrasta, tako te je Abšalomu glava zapela o grane i on osta viseći između neba i zemlje, dok je mazga ispod njega otišla dalje.

¹⁰Vidje to neki čovjek i javi Joabu govoreći: "Upravo sam vidio Abšaloma gdje visi o jednom hrastu." ¹¹A Joab odvrati čovjeku koji mu je to javio: "Kad si ga vidio, zašto ga na mjestu nisi sastavio sa zemljom? Moja bi onda bila dužnost da ti dam deset srebrnih šekela i jedan pojas!" ¹²Ali čovjek odgovori Joabu: "I kad bi mi na dlan izbrojio tisuću srebrnih šekela, ne bih digao ruku na kraljeva sina! Čuli smo na svoje uši kako je kralj zapovjedio tebi, Abišaju i Itaju govoreći: 'Čuvajte mi mladića Abšaloma!'" ¹³Da

sam podmuklo napao na njega izlažući opasnosti svoj život - jer kralju ništa ne ostaje skriveno - onda bi se ti držao po strani."

¹⁴A Joab odvrati: "Neću ja ovdje dangubiti s tobom!" I uze tri sulice u ruke i zabode ih u srce Abšalomu, koji je bio još živ viseći o hrastu.

¹⁵Nato priđe deset momaka, štitonoša Joabovih, i dotukoše Abšaloma i usmrtiše.

¹⁶Tada Joab zapovjedi da zatrupe u rog, i vojska prestade progoniti Izraela jer je Joab zaustavio vojsku. ¹⁷Potom uzeše Abšaloma, baciše ga u duboku jamu usred šume i navaljaše na nj veliku gomilu kamenja. Izraelci pak pobjegoše svaki svome šatoru.

¹⁸Abšalom bijaše još za života postavio sebi spomenik u Kraljevoj dolini jer mišljaše: "Nemam sina koji bi sačuvao spomen mome imenu." I nazvao je taj spomenik po svome imenu te se još i danas zove "Abšalomov spomenik".

Evandjelje po Luki

IV. ISUS NA PUTU PREMA JERUZALEMU

Ustrajnost u molitvi

18 Kaza im i prisposobu kako valja svagda moliti i nikada ne sustati: ²"U nekom gradu bio sudac. Boga se nije bojao, za ljude nije mario. ³U tom gradu bijaše i neka udovica. Dolazila k njemu i molila: 'Obrani me od mog tužitelja!' ⁴No on ne htjede zadugo. Napokon reče u sebi: 'Iako se Boga ne bojim nit za ljude marim, ipak, ⁵jer mi udovica ova dodijava, obranit ću je da vječno ne dolazi mučiti me.'"

⁶Nato reče Gospodin: "Čujte što govori nepravedni sudac! ⁷Neće li onda Bog obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu sve ako i odgađa stvar njihovu? ⁸Kažem vam, ustat će žurno na njihovu obranu. Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?"

Farizej i carinik

⁹Nekima pak koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge podcjenjivahu, reče zatim ovu prisposobu: ¹⁰"Dva čovjeka uzidoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik. ¹¹Farizej se uspravan ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili - kao ovaj carinik.' ¹²Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem.' ¹³A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: 'Bože milostiv budi meni grešniku!' ¹⁴Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen."

Isus i djeca

¹⁵A donosili mu i dojenčad da ih se dotakne. Vidjevši to, učenici im branili. ¹⁶A Isus ih dozva i reče: "Pustite dječicu neka dolaze k meni i ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje."

¹⁷"Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući."

Opasnost bogatstva

¹⁸I upita ga neki uglednik: "Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim život vječni?" ¹⁹Reče mu Isus: "Što me zoveš dobrim? Nitko nije dobar, doli Bog jedini. ²⁰Zapovijedi znaš:

Ne čini preljuba!

Ne ubij!

Ne ukradi!

Ne svjedoči lažno!

Poštuj oca svoga i majku!"

²¹A onaj će: "Sve sam to čuvao od mladosti." ²²Čuvši to, Isus mu reče: "Još ti jedno preostaje: sve što imaš prodaj i razdaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom." ²³Kad je on to čuo, ražalosti se jer bijaše silno bogat.

²⁴Vidjevši ga, reče Isus: "Kako li je teško imućnicima u kraljevstvo Božje! ²⁵Lakše je devi kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje."

²⁶Koji su to čuli, rekoše: "Pa tko se onda može spasiti?" ²⁷A on će: "Što je nemoguće ljudima, moguće je Bogu."

²⁸Nato reče Petar: "Evo, mi ostavimo svoje i pođosmo za tobom." ²⁹Isus će im: "Zaista, kažem vam, nema ga tko bi ostavio kuću, ili ženu, ili braću, ili roditelje, ili djecu poradi kraljevstva Božjega, ³⁰a da ne bi primio mnogostruko već u ovom vremenu, i u budućem vijeku život vječni."

21. tjedan,
105. dan čitanja, srijeda, 26. travnja
2017.

2 Sam 3,22 - 7,29
Lk 18,31-19,27

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

Davidu javljaju smrt Abšalomovu

¹⁹Ahimaas, Sadokov sin, reče Joabu: "Idem javiti kralju veselu vijest da mu je Jahve pribavio pravdu izbavivši ga iz ruku njegovih neprijatelja." ²⁰Ali mu Joab reče: "Ne možeš danas biti glasnik vesele vijesti, nego ćeš to biti koji drugi dan; danas ne možeš javiti dobru vijest jer je poginuo kraljev sin."

²¹Zatim Joab zapovjedi Etiopljaninu: "Idi javi kralju što si vidio!" Etiopljanin se pokloni Joabu i otrča.

²²A Sadokov sim Ahimaas opet zamoli Joaba: "Dogodilo se što mu drago, dopusti da otrčim i ja za Etiopljaninom." A Joab upita: "Zašto bi trčao, sine moj, kad ti ta vesela vijest neće pribaviti nagrade?" ²³A on ponovi: "Dogodilo se što mu drago, trčat ću!" A Joab mu odvrati: "Trči!" I Ahimaas otrča putem kroz ravnice i preteče Etiopljanina.

²⁴David je upravo sjedio među dvojim gradskim vratima, a stražar se bio uspeo na krov iznad vrata. Podigavši oči, stražar ugleda čovjeka kako trči sam. ²⁵Stražar povika i javi kralju, a kralj mu reče: "Ako je sam, nosi dobar glas na ustima." Čovjek je dolazio sve bliže. ²⁶Uto stražar ugleda drugoga čovjeka gdje trči. I povika stražar koji je bio nad vratima: "Evo još jednoga čovjeka koji trči sam!" A kralj odvrati: "I taj nosi dobar glas." ²⁷Stražar nastavi: "Prepoznajem trk prvoga čovjeka: trči kao Sadokov sin Ahimaas." A kralj odvrati: "To je dobar čovjek, dolazi s dobrim glasom."

²⁸Ahimaas se približi kralju i pozdravi ga: "Zdravo!" Baci se licem na zemlju pred kraljem i nastavi: "Blagoslovljen Jahve, tvoj Bog, koji je napustio ljude što su digli ruku na moga gospodara i kralja!" ²⁹A kralj upita: "Je li spašen mladić Abšalom?" A Ahimaas odgovori: "Vidio sam veliku vrevu kad je kraljev sluga Joab slao tvoga slugu, ali ne znam što je bilo." ³⁰Kralj mu reče: "Odstupi i stani tamo!" On odstupi i stade.

³¹Uto stiže Etiopljanin i progovori: "Neka moj gospodar kralj primi veselu vijest. Jahve ti je danas pribavio pravdu izbavivši te iz ruku svih onih koji su ustali na tebe." ³²A kralj upita

Etiopljanina: "Je li spašen mladić Abšalom?" A Etiopljanin odgovori: "Neka neprijatelji moga gospodara i kralja i svi koji se dižu na tebe u zloj namjeri - prođu kao taj mladić!"

Davidova žalost

19 Kralj zadrhta, pope se u gornju odaju nad vratima i zaplaka; jecajući govoraše ovako: "Sine Abšalome, sine moj! Sine moj Abšalome! Oh, da sam ja umro mjesto tebe! Abšalome, sine moj, sine moj!" ²I javiše Joabu: "Eno kralj plače i tuguje za Abšalomom." ³Tako se pobjeda u onaj dan pretvorila u žalost za svu vojsku, jer je vojska čula u onaj dan da kralj tuguje za svojim sinom. ⁴I toga se dana vojskom kradom vrati u grad, kao što se kradom šulja vojska koja se osramotila bježeći iz boja. ⁵A kralj je pokrio svoje lice i vapio iza glasa: "Sine moj Abšalome! Abšalome, sine moj! Sine moj!"

⁶Tada Joab dođe kralju u kuću i reče mu: "Postiđuješ danas lice svih svojih slugu koji su danas spasili život tebi, život tvojim sinovima i tvojim kćerima, život tvojim ženama i život inočama tvojim, ⁷jer iskazuješ ljubav onima koji te mrze, a mržnju onima koji te ljube. Danas si pokazao da ti ništa nije ni do vojvoda ni do vojnika, jer vidim sada da bi ti sasvim pravo bilo kad bi Abšalom bio živ, a mi svi da smo danas poginuli. ⁸Zato sada ustani, iziđi i prijazno progovori svojim vojnicima; jer, kunem ti se Jahvom, ako ne iziđeš, nijedan čovjek neće ostati noćas s tobom, i to će ti biti veća nesreća od svih koje su te snašle od tvoje mladosti pa do sada."

⁹Kralj ustade i sjede na vrata. Javiše to svemu narodu govoreći: "Eno kralj sjedi na vratima." I sav narod dođe pred kralja.

Pripreme za Davidov povratak

A Izraelci bijahu pobjegli svaki u svoj šator. ¹⁰I sav se narod po svim Izraelovim plemenima prepirao govoreći: "Kralj nas je izbavio iz ruku naših neprijatelja, on nas je izbavio iz ruku filistejskih, a sada je morao pobjeći iz zemlje

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

ispred Abšaloma. ¹¹A Abšalom koga smo pomazali za kralja poginuo je u boju. Zašto se, dakle, kolebate dovesti kralja natrag?"

¹²Te riječi svega Izraela dopru do kralja u njegovu kuću. Zato kralj David poruči svećenicima Sadoku i Ebjataru: "Recite starješinama judejskim ovako: 'Zašto da vi budete posljednji koji će kralja dovesti u njegovu kuću? ¹³Vi ste moja braća, vi ste od moga mesa i od mojih kosti. Zašto biste, dakle, bili posljednji koji će dovesti kralja natrag?' ¹⁴Recite i Amasi: 'Nisi li ti od mojih kosti i od moga mesa? Neka mi Bog učini zlo i neka mi doda drugo ako mi ne budeš zauvijek vojvoda nad mojom vojskom namjesto Joaba!'" ¹⁵Tada se složiše svi ljudi Judina roda kao jedan čovjek i poručiše kralju: "Vrati se sa svim svojim ljudima!"

Događaji za povratka: Šimej

¹⁶I tako se kralj vrati i dođe do Jordana, a Judejci bijahu stigli do Gilgala dolazeći u susret kralju da prate kralja na prijelazu preko Jordana. ¹⁷Tada je pohitio i Šimej, sin Gerin, Benjaminovac iz Bahurima, i sišao s Judejcima u susret kralju Davidu. ¹⁸Imao je sa sobom tisuću ljudi od Benjaminova plemena. I Siba, sluga Šaulova doma, sa petnaest svojih sinova i dvadeset svojih slugu, dođe do Jordana pred kralja. ¹⁹Dovezli su splav da prevezu kraljevu čeljad i da učine sve što bi mu bilo drago.

A Gerin sin Šimej baci se pred noge kralju kad je kralj htio prijeći preko Jordana; ²⁰i reče kralju: "Neka mi moj gospodar ne upiše u grijeh! Ne opominji se zla što ti ga je učinio tvoj sluga u onaj dan kad je moj gospodar i kralj izlazio iz Jeruzalema. Neka to kralj ne uzima k srcu! ²¹Tvoj sluga uviđa da je sagriješio; zato sam, evo, došao danas prvi iz svega Josipova doma da siđem u susret svome gospodaru i kralju."

²²Ali Sarvijin sin Abišaj progovori i reče: "Zar Šimej ne zaslužuje smrt što je proklinjao pomazanika Jahvina?" ²³A David odgovori: "Što ja imam s vama, Sarvijini sinovi, te me danas

uvodite u napast? Zar bi danas mogao tko biti pogubljen u Izraelu? Tâ sada znam da sam danas opet kralj nad Izraelom." ²⁴Tada kralj reče Šimeju: "Nećeš poginuti!" I kralj mu se zakle.

Meribaal

²⁵I Šaulov sin Meribaal sišao je u susret kralju. On nije njegovao ni svojih nogu ni svojih ruku, nije uređivao svoje brade, nije prao svojih haljina od onoga dana kad je otišao kralj pa sve do dana kad se opet vratio u miru. ²⁶Kad je iz Jeruzalema došao u susret kralju, upita ga kralj: "Zašto nisi pošao sa mnom, Meribaale?" ²⁷A on odgovori: "Kralju gospodaru! Moj me sluga prevario. Tvoj mu je sluga rekao: 'Osamari mi magaricu da je uzjašem i pođem s kraljem!' Jer tvoj je sluga hrom. ²⁸On je oklevetao tvoga slugu pred mojim gospodarom i kraljem. Ali moj je gospodar i kralj kao Božji anđeo: zato čini što je dobro u tvojim očima. ²⁹Jer sav moj očinski dom nije bio drugo zaslužio nego smrt od moga gospodara kralja, a ti si ipak primio svoga slugu među one koji jedu za tvojim stolom. Pa kako još imam pravo tužiti se kralju?"

³⁰A kralj mu odgovori: "Čemu da još duljiš svoj govor? Određujem: ti i Siba podijelite njive!"

³¹Meribaal reče kralju: "Neka uzme i sve, kad se moj gospodar kralj sretno vratio u svoj dom!"

Barzilaj

³²I Barzilaj Gileađanin dođe iz Rogelima i nastavi s kraljem da ga isprati preko Jordana. ³³Barzilaj bijaše vrlo star, bilo mu je osamdeset godina. Pribavljao je kralju opskrbu dok je boravio u Mahanajimu jer bijaše vrlo imućan čovjek. ³⁴Kralj reče Barzilaju: "Pođi sa mnom, ja ću te u tvojim starim danima uzdržavati kod sebe u Jeruzalemu." ³⁵A Barzilaj odgovori kralju: "A koliko mi još godina života ostaje da idem s kraljem u Jeruzalem? ³⁶Sada mi je osamdeset godina; mogu li još razlikovati što je dobro a što zlo? Može li tvojem sluzi još gediti

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

što jede i pije? Mogu li još slušati glas pjevača i pjevačica? Zašto bi tvoj sluga bio još na teret mome gospodaru kralju? ³⁷Tvoj će sluga još samo prijeći preko Jordana s kraljem, ali zašto bi mi kralj dao takvu nagradu? ³⁸Dopusti svome sluzi da se vrati, da umrem u svom gradu kod groba svoga oca i svoje majke. Ali evo tvoga sluga Kimhama, neka ide dalje s mojim gospodarom kraljem, pa njemu učini što je dobro u tvojim očima!"

³⁹Kralj odgovori: "Neka onda Kimham ide sa mnom dalje, a ja ću mu učiniti što bude tebi drago i što god me zamoliš sve ću mu učiniti za tebe."

⁴⁰Kad je sav narod prešao preko Jordana, prijeđe i kralj, poljubi Barzilaja i blagoslovi ga, potom se ovaj vrati u svoje mjesto.

Juda i Izrael otimaju se za kralja

⁴¹Kralj nastavi put u Gilgal, a Kimham iđase s njim. Kralja je pratio sav narod Judin i polovina naroda Izraelova. ⁴²Uto svi Izraelci dođu pred kralja i upitaju ga: "Zašto te naša braća Judejci ukradoše i zašto prevedoše preko Jordana našega kralja i njegov dom i sve Davidove ljude s njim?" ⁴³A Juda odgovori Izraelu: "Kralj je meni rod. Zašto si se ražestio zbog toga? Jesam li jeo na kraljev račun? Ili sam si što prigrabio?" ⁴⁴Tada Izrael odgovori Judi ovako: "Ja imam deset udjela na kralja i prema tebi ja sam prvorođenac. Zašto si me, dakle, prezreo? Nije li moja riječ bila prva kad je trebalo natrag dovesti moga kralja?" Ali govor Judin bijaše tvrdi od govora Izraelova.

Pobuna Šebe

20 Ondje se slučajno našao opak čovjek po imenu Šeba, Bikrijevi sin, Benjaminovac. On zatrubi u rog i viknu:

"Mi nemamo udjela na Davidu ni baštine na Jišajevu sinu!
Svaki svome šatoru, Izraele!"

²Tako svi Izraelci ostaviše Davida i pođoše za Bikrijevim sinom Šebom; a Judejci prionuše uza svoga kralja i otpratiše ga od Jordana do

Jeruzalema.

³Kad se David vratio u svoju palaču u Jeruzalem, uze deset inoča koje je bio ostavio da čuvaju palaču i stavi ih da budu čuvane. Brinuo im se za uzdržavanje, ali nije više išao k njima. Tako su one živjele zatvorene do svoje smrti, kao udovice živoga muža.

Umorstvo Amase

⁴Potom kralj zapovjedi Amasi: "Sazovi mi Judejce do tri dana, a i ti da budeš ovdje!"

⁵Amasa ode da sazove Judejce, ali se zadrža preko vremena koje mu bijaše odredio kralj.

⁶Tada David reče Abišaju: "Sad će nam Bikrijevi sin Šeba biti opasniji nego Abšalom. Zato uzmi ljude svoga gospodara i pođi za njim u potjeru da se ne domogne tvrdih gradova i ne izmakne nam iz očiju!" ⁷Za Abišajem krenu na put Joab, Kerećani, Pelećani i svi junaci; oni iziđu iz Jeruzalema u potjeru za Bikrijevim sinom Šebom. ⁸Kad su bili kod velikoga kamena što je kod Gibeona, dođe Amasa prema njima. Joab imашe na sebi ratnu haljinu, a preko nje imашe pripasan mač uz bedro, u koricama; ali mu se mač iskliznu i pade. ⁹Joab pozdravi Amasu: "Jesi li mi dobro, brate?" I desnom rukom uhvati za bradu Amasu da ga poljubi. ¹⁰Amasa se nije obazirao na mač koji bijaše Joabu u ruci, i on ga udari njim u trbuh i prosu mu utrobu na zemlju. Nije morao ponoviti udarac i Amasa umrije. Joab sa svojim bratom Abišajem nastavi potjeru za Bikrijevim sinom Šebom.

¹¹Jedan od Joabovih momaka osta na straži kod Amase i tu je vikao: "Kome je mio Joab i tko je za Davida neka slijedi Joaba!" ¹²A Amasa ležao u krvi nasred puta. Videći onaj čovjek gdje se ustavlja sav narod, odvuče Amasu s puta u polje i baci preko njega kabanicu jer je vidio gdje se zaustavlja svatko tko naiđe blizu njega. ¹³Kad je Amasa bio uklonjen s puta, svi ljudi pođoše za Joabom da gone Bikrijeva sina Šebu.

Druga knjiga o Samuelu

IV. DAVID

Svršetak ustanka

¹⁴Šeba je prošao kroza sva izraelska plemena sve do Abel Bet Maake i svi Bikrani s njim. Skupiše se oni i pođoše za njim. ¹⁵Joab dođe i opsjede ga u Abel Bet Maaki. Dade nasuti nasip oko grada. Sva vojska koja bijaše s Joabom navali potkopavati zid da ga obori. ¹⁶Tada se jedna mudra žena uspe na zid i povika iz grada: "Čujte! Čujte! Recite Joabu: 'Pridi ovamo, da govorim s tobom!'" ¹⁷Kad je prišao, upita žena: "Jesi li ti Joab?" On odgovori: "Jesam." A ona će: "Poslušaj riječ sluškinje svoje!" On odgovori: "Slušam." ¹⁸Žena nastavi: "Nekoć se govorilo ovako: 'Treba pitati u Abelu i u Danu ¹⁹je li svršeno s onim što su utvrdili vjernici u Izraelu.' Ti bi htio uništiti jedan grad, i to jedan od matičnih gradova u Izraelu. Zašto zatireš baštinu Jahvinu?"

²⁰Joab odgovori ovako: "Daleko, daleko bilo to od mene! Ne želim ni zatirati ni razarati. ²¹Ne radi se o tome, nego je jedan čovjek iz Efrajimove gore, po imenu Šeba, Bikrijevi sin, podigao ruku na kralja, na Davida. Predajte samo njega, pa ću otići od grada!" Žena odgovori Joabu: "Dobro. Odmah će ti njegovu glavu baciti preko zida!" ²²Žena se vrati u grad i progovori svemu narodu kako joj je govorila njezina mudrost. I odsjekoše glavu Bikrijevu sinu Šebi i baciše je Joabu. A on zapovjedi da zatrebe u rog te se razidoše od grada, svaki u svoj kraj. A Joab se vrati kralju u Jeruzalem.

Visoki službenici Davidovi

²³Joab je bio zapovjednik nad svom vojskom. Jojadin sin Benaja bio je zapovjednik nad Kerećanima i Pelećanima. ²⁴Adoram je bio nadglednik nad radovima. Ahiludov sin Jošafat bio je pečatnik. ²⁵Seraja je bio državni pisar. Sadok i Ebjatar bijahu svećenici. ²⁶Uz to je Jairanin Ira bio zamjenik Davidov.

Evandjelje po Luki

IV. ISUS NA PUTU PREMA JERUZALEMU

Treći navještaj muke i uskrsnuća

³¹I uzevši sa sobom dvanaestoricu, reče im: "Evo uzlazimo u Jeruzalem i na Sinu Čovječjem ispunit će se sve što su napisali proroci: ³²doista, bit će predan poganima, izrugan, zlostavljan i popljuvan; ³³i pošto ga izbičuju, ubit će ga, ali on će treći dan ustati."

³⁴No oni ništa od toga ne razumješe. Te im riječi bijahu skrivene i ne shvaćahu što bijaše rečeno.

Jerihonski slijepac

³⁵A kad se približavao Jerihonu, neki slijepac sjedio kraj puta i prosio. ³⁶Čuvši gdje mnoštvo prolazi, raspitivao se što je to. ³⁷Rekoše mu: "Isus Nazarećanin prolazi." ³⁸Tada povika: "Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!" ³⁹Oni ga sprijeda ušutkivali, ali on je još jače vikao: "Sine Davidov, smiluj mi se!"

⁴⁰Isus se zaustavi i zapovjedi da ga dovedu k njemu. Kad se on približi, upita ga: ⁴¹"Što hoćeš da ti učinim?" A on će: "Gospodine, da progledam." ⁴²Isus će mu: "Progledaj! Vjera te tvoja spasila." ⁴³I umah progleda i uputi se za njim slaveći Boga. I sav narod koji to vidje dade hvalu Bogu.

Zakej carinik

19 I uđe u Jerihon. Dok je njime prolazio, ²eto čovjeka imenom Zakej. Bijaše on nadcarinik, i to bogat. ³Želio je vidjeti tko je to Isus, ali ne mogaše od mnoštva jer je bio niska stasa. ⁴Potrča naprijed, pope se na smokvu da ga vidi jer je onuda imao proći. ⁵Kad Isus dođe na to mjesto, pogleda gore i reče mu: "Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući." ⁶On žurno siđe i primi ga sav radostan. ⁷A svi koji to vidješe stadoše mrmeljati: "Čovjeku se grešniku svratio!" ⁸A Zakej usta i reče Gospodinu: "Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko." ⁹Reče mu na to Isus: "Danas je došlo spasenje ovoj kući jer i on je sin

Abrahamov! ¹⁰Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno!"

Prispodoba o mnama

¹¹Kako su oni to slušali, dometnu on prispodobu - zato što bijaše nadomak Jeruzalemu i oni mislili da će se umah pojaviti kraljevstvo Božje. ¹²Reče dakle:

"Neki je ugledan čovjek imao otputovati u daleku zemlju da primi svoje kraljevstvo pa da se vrati. ¹³Dozva svojih deset slugu, dade im deset mna i reče: 'Trgujte dok ne dođem.' ¹⁴A njegovi ga građani mrzili te poslaše za njim poslanstvo s porukom: 'Nećemo da se ovaj zakralji nad nama.'"

¹⁵"Kad je on primio kraljevstvo i vratio se, naredi da mu dozovu one slugu kojima je predao novac da sazna što su zaradili."

¹⁶"Pristupi prvi i reče: 'Gospodaru, tvoja mna donije deset mna.' ¹⁷Reče mu: 'Valjaš, slugo dobri! U najmanjem si bio vjeran, vladaj nad deset gradova!' ¹⁸Dođe i drugi govoreći: 'Mna je tvoja, gospodaru, donijela pet mna.' ¹⁹I tomu reče: 'I ti budi nad pet gradova!'"

²⁰"Treći, opet dođe govoreći: 'Gospodaru, evo ti tvoje mene. Držao sam je pohranjenu u rupcu. ²¹Bojao sam te se jer si čovjek strog: uzimaš što nisi pohranio, žanješ što nisi posijao.'"

²²"Kaže mu: 'Iz tvojih te usta sudim, zli slugo! Znao si da sam čovjek strog, da uzimam što nisam pohranio i žanjem što nisam posijao? ²³Zašto onda nisi uložio moj novac u novčarnicu? Ja bih ga po povratku podigao s dobitkom.' ²⁴Nato reče nazočnima: 'Uzmite od njega mnu i dajte onomu koji ih ima deset.' ²⁵Rekoše mu: 'Gospodaru, ta već ima deset mna!' ²⁶Kažem vam: svakomu koji ima još će se dati, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. ²⁷A moje neprijatelje - one koji me ne htjedoše za kralja - dovedite ovamo i smaknite ih pred mojim očima!'"

21. tjeđan,
106. dan čitanja, četvrtak, 27. travnja
2017.

1 Kr 1-2
Lk 19,28-48

Druga knjiga o Samuelu

V. DODACI

V. DODACI

Velika glad i smaknuće Šaulovih potomaka

21 U dane Davidove vladaše jednom glad tri godine uzastopce. David se obrati Jahvi, a Jahve mu odgovori: "Na Šaulu i njegovu domu leži krvna krivnja jer je pogubio Gibeonce." ²Tada kralj sazva Gibeonce da ih pita. Ti Gibeonci nisu pripadali Izraelcima, nego su bili ostatak Amorejaca, kojima se Izraelci bijahu zakleli zakletvom, ali je Šaul tražio da ih uništi u svojoj revnosti za Izraelce i Judejce.

³David, dakle, upita Gibeonce: "Što da vam učinim i čime da vam dadem zadovoljštinu da biste blagoslovili baštinu Jahvinu?" ⁴Gibeonci odgovoriše: "Ne tražimo mi ni srebra ni zlata od Šaula i njegova doma, niti nam je stalo da se pogubi koji čovjek u Izraelu." David će im nato: "Što reknete učinit ću za vas."

⁵A oni odgovoriše kralju: "Čovjek koji nas je zatirao i koji je smišljao da nas uništi, da nas ne bude nigdje u svemu izraelskom području, ⁶od njegovih potomaka neka nam se preda sedam ljudi da ih objesimo pred Jahvom u Gibeonu na gori Jahvinoj." Kralj odvrati: "Dat ću vam ih."

⁷Kralj poštedje Meribaala, sina Šaulova sina Jonatana, zbog zakletve pred Jahvom koja ih je vezala, Davida i Jonatana, sina Šaulova. ⁸Tako kralj uze oba sina Risper, Ajine kćeri, koje je rodila Šaulu, Armonija i Meribaala, i svih pet sinova Merabe, Šaulove kćeri, koje je rodila Adrielu, sinu Barzilajevu, iz Mehole. ⁹Njih dade u ruke Gibeoncima, a oni ih objesiše na gori pred Jahvom. Tako sva sedmorica poginuše zajedno, pogubljeni prvih dana žetve, na početku ječmene žetve.

¹⁰Rispa, Ajina kći, uze kostrijet i prostrije je za sebe na stijeni od početka ječmene žetve sve dok nije kiša s neba pala na mrtva tijela, i tako nije dala nebeskim pticama da se spuštaju na njih danju ni poljskim zvijerima noću. ¹¹Kad su Davidu javili što je učinila Ajina kći Rispa, Šaulova inoča, ¹²ode David i uze Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana od stanovnika

Jabeša Gileadskog, koji ih bijahu potajno odnijeli s trga u Bet Šanu, gdje su ih objesili Filistejci u onaj dan kad su Filistejci porazili Šaula na Gilboi. ¹³David prenese odande Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana pa ih združi s kostima pogubljenih. ¹⁴I ukopaše Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana s kostima pogubljenih u zemlji Benjaminovoj, u Seli, u grobu Šaulova oca Kiša. Pošto izvršiše sve što je kralj zapovjedio, Bog se smilova zemlji.

Junačka djela protiv Filistejaca

¹⁵Jednom opet nasta rat između Filistejaca i Izraelaca. David ode u boj sa svojim ljudima te su se borili s Filistejcima tako da se David umorio. ¹⁶Išibenob, jedan od Rafinih potomaka, čije je koplje bilo teško tri stotine mjedenih šekela i koji o pripasu imao nov mač, hvastao se tada da će ubiti Davida. ¹⁷Ali Davidu priskoči u pomoć Sarvijin sin Abišaj; udari on Filistejca te ga ubi. Tada se Davidovi ljudi zakleše rekavši Davidu: "Nećeš više ići s nama u boj, da ne ugasiš svjetiljke Izraelove!"

¹⁸Poslije toga opet izbi rat s Filistejcima u Gobu; tada je Hušanin Sibkaj pogubio Sipaja, jednoga od Rafinih potomaka. ¹⁹Uz to nasta rat s Filistejcima u Gobu; tada je Jairov sin Elhanan iz Betlehema pogubio Golijata Gitejca, koji je imao kopljaču kao tkalačko vratilo.

²⁰Potom opet izbi rat u Gatu, gdje je bio neki čovjek visoka rasta: imao je taj na svakoj ruci i nozi po šest prstiju, dakle dvadeset i četiri; i on bijaše potomak Rafin. ²¹Kad je počeo ružiti Izraela, ubi ga Jonatan, sin Davidova brata Šimeja.

²²Ta četvorica bijahu potomci istoga Rafe iz Gata, a poginuše od ruke Davidove i od ruku njegovih slugu.

Psalam Davidov

22 David upravi Jahvi riječi ove pjesme u dan kad ga je Jahve izbavio iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz ruke Šaulove. ²Pjevao je:

Druga knjiga o Samuelu

V. DODACI

"Jahve, hridino moja, utvrdo moja, spase moj;

³Bože moj, pećino moja kojoj se utječem,
štite moj, spasenje moje, tvrđavo moja!

Ti me izbavljaš od nasilja.

⁴Zazvat ću Jahvu hvale predostojna
i od dušmana bit ću izbavljen.

⁵Valovi smrti okružiše mene,
prestraviše me bujice pogubne,

⁶Užad Podzemlja sputiše me,
smrtonosne zamke padoše na me:

⁷u nevolji zazvah Jahvu
i Bogu svome zavapih.

Iz svog Doma zov mi začu,
i vapaj moj mu do ušiju doprije.

⁸I zemlja se potrese i uzdrhta,
uzdrmaše se temelji nebesa,
pokrenuše se, jer On gnjevom planu.

⁹Iz nosnica mu dim se diže,
iz usta mu oganj liznu,
ugljevlje živo od njega plamsa.

¹⁰On nagnu nebesa i siđe,
pod nogama oblaci mu mračni.

¹¹Na keruba stade i poletje;
na krilima vjetra zaplovi.

¹²Ogrnu se mrakom kao koprenom,
prekri se tamnim vodama
i oblacima tmastim,

¹³od bljeska pred licem njegovim
užga se ugljevlje plameno.

¹⁴Jahve s neba zagrmje,
Svevišnjega glas se ori.

¹⁵Odape strijele i dušmane rasu,
izbaci munje i na zemlju ih obori.

¹⁶Morska dna se pokazaše,
i temelji svijeta postaše goli
od strašne prijetnje Jahvine,
od olujna daha gnjeva njegova.

¹⁷On pruži s neba ruku i mene prihvatiti,
iz silnih voda on me izbavi.

¹⁸Od protivnika moćnog mene oslobodi,
od dušmana mojih jačih od mene.

¹⁹Navališe na me u dan zlosretni,
ali me Jahve zaštititi,

²⁰na polje prostrano izvede me,
spasi me jer sam mu mio.

²¹Po pravednosti mojoj Jahve mi uzvрати,
po čistoći ruku mojih on me nagradi,

²²jer čuvah putove Jahvine,
od Boga se svoga ne udaljih.

²³Određbe njegove sve su mi pred očima,
zapovijedi njegove nisam odbacio,

²⁴do srži odan njemu sam bio,
čuvam se grijeha svakoga.

²⁵Jahve mi po pravdi mojoj vrati,
čistoću ruku mojih vidje.

²⁶S prijateljem ti si prijatelj,
poštenu poštenjem uzvraćaš.

²⁷S čovjekom čistim ti si čist,
a lukavca izigravaš,

²⁸jer narodu poniženu spasenje donosiš
a ponižavaš oči ohole.

²⁹Jahve, ti moju svjetiljku užiješ,
Bože, tminu moju obasjavaš:

³⁰s tobom udaram na čete dušmanske,
s Bogom svojim preskačem zidine.

³¹Savršeni su puti Gospodnji,
i riječ je Jahvina ognjem kušana.

on je štiti svima, samo on,
koji se k njemu utječu.

³²Jer tko je Bog osim Jahve?

Tko li je hridina osim Boga našega?

³³Taj Bog me snagom opasuje,
stere mi put besprijekoran.

³⁴Noge mi dade brze ko u košute
i postavi me na visine sigurne,

³⁵ruke mi za borbu uvježba
i mišice da luk mjedeni napinju.

³⁶Daješ mi štiti svoj koji spašava,
tvoja me brižljivost uzvisi.

³⁷Pouzdanje daješ mom koraku,
i noge mi više ne posrću.

³⁸Pognah svoje dušmane i dostigoh,
i ne vratih se dok ih ne uništih.

³⁹Obaram ih, ne mogu se dići,
padaju, pod nogama mi leže.

Druga knjiga o Samuelu

V. DODACI

⁴⁰Ti me opasa snagom za borbu,
a protivnike moje meni podloži.
⁴¹Ti dušmane moje u bijeg natjera,
i rasprših one koji su me mrzili.
⁴²Vapiju u pomoć, nikog da pomogne,
vapiju Jahvi - ne odaziva se.
⁴³Smrvih ih kao prah na vjetru,
zgazih ih ko blato na putu.
⁴⁴Ti me izbavi od bune u mom narodu,
postavi me glavarem pogana,
puk koji ne poznavah služi mi.
⁴⁵Svaki moj šapat pokorno on sluša.
Sinovi tuđinci meni laskaju,
⁴⁶sinovi tuđinski gube srčanost
izlaze drščuć iz svojih utvrda.
⁴⁷Živio Jahve! Blagoslovljena hridina moja!
Neka se uzvisi Bog, spasenje moje!
⁴⁸Bog koji mi daje osvetu
i narode meni pokorava.
⁴⁹Od dušmana me mojih izbavljaš
i nad protivnike me moje izdižeš,
ti mene od čovjeka silnika spašavaš.
⁵⁰Zato te slavim, Jahve, među pucima
i psalam pjevam tvome Imenu:
⁵¹umnožio si pobjede kralju svojemu,
pomazaniku svome milost si iskazao,
Davidu i potomstvu njegovu navijeke."

Davidove posljednje riječi

23 Ovo su posljednje Davidove riječi:

"Riječ Davida, sina Jišajeva,
riječ čovjeka koji je bio visoko uzdignut,
pomazanika Boga Jakovljeva,
pjevača pjesama Izraelovih:
²Jahvin duh govori po meni,
njegova je riječ na mom jeziku.
³Reče mi Jakovljev Bog,
reče mi Izraelova hrid:
Tko vlada ljudima pravedno,
i tko vlada u strahu Božjemu,
⁴taj je kao jutarnja svjetlost kad
ograne sunce, jutro bez oblaka,

na kojem se svjetluca
zemaljska trava poslije kiše.

⁵Da, moja kuća stoji čvrsto pred Bogom:
on je učinio vječan Savez sa mnom,
u svemu dobro uređen i utvrđen.

Da, on će dati da napreduje sve moje
spasenje
i svaka moja želja.

⁶Belijalovi ljudi svi su kao trnje u pustinji,
jer ih nitko ne hvata rukom.

⁷Nitko ih se ne dotiče, osim gvožđem
i kopljačom,
i potpuno se spaljuju u ognju."

Davidovi junaci

⁸Ovo su imena Davidovih junaka: Išbaal, Hakmonac, prvak među trojicom; on je zavitlao svojim kopljem protiv osam stotina i pobio ih najedanput. ⁹Za njim dolazi Eleazar, sin Dodonov, Ahoašanin, jedan od trojice junaka; on je bio s Davidom kod Pas Damina kad su se ondje skupili Filistejci za boj, a Izraelci se povukli pred njima. ¹⁰Ali se on čvrsto držao i udarao Filistejce dok mu se ruka nije ukočila i ostala kao prirasla uz mač. Jahve je dao veliku pobjedu u onaj dan, pa se vojska vratila za Eleazarom, ali samo da pokupi plijen. ¹¹Za njim dolazi Šama, sin Elin, Hararac; kad su se Filistejci skupili u Lehiju, bijaše polje puno leće, a vojska je bila pobjegla ispred Filistejaca. ¹²Tada je on stao usred polja i obranio ga i potukao Filistejce. Tako je Jahve dao veliku pobjedu.

¹³Trojica između tridesetorice jednom su krenula na put i o početku žetve došla k Davidu u Adulamsku pećinu kad jedna filistejska četa bijaše utaborena u Refaimskoj dolini. ¹⁴David je tada bio u svojoj kuli, a filistejska je posada bila tada u Betlehemu. ¹⁵David uzdahnu: "O, kad bi me tko napojio vodom iz betlehenskoga studenca što je kod vrata?" ¹⁶Tada ta tri junaka prodriješe kroz filistejski tabor i, zahvativši vode iz betlehenskog studenca što je kod vrata, donesoše je i dadoše Davidu. Ali je David ne htjede piti, nego je proli kao ljevanicu Jahvi

Druga knjiga o Samuelu

V. DODACI

¹⁷govoreći: "Ne dao mi Jahve da to učinim! Zar da pijem krv ovih ljudi? Tâ izlažući život pogibli, donijeli su vode!" I nije htio piti. To su, eto, učinila ta tri junaka.

¹⁸Abišaj, Joabov brat a sin Sarvijin, bio je vojvoda nad trideseticom. On je zavittlao kopljem na tri stotine, pobio ih i proslavio se među trideseticom. ¹⁹On se odlikovao među trideseticom i postao njihov glavar, ali nije dostigao trojice.

²⁰Jojadin sin Benaja, junak iz Kabseela, bogat junačkim djelima, ubio je dva sina Ariela iz Moaba; on je jednoga snježnog dana sišao i ubio lava usred jame. ²¹Ubio je i nekog Egipćanina, čovjeka golema stasa. Egipćanin je imao koplje u ruci, a on izišao preda nj sa štapom: istrjavši Egipćaninu koplje iz ruke, ubi ga njegovim kopljem. ²²To je učinio Jojadin sin Benaja i proslavio se među trideseticom junaka. ²³Bio je najznamenitiji među trideseticom, ali one prve trojice nije dostigao; David ga postavi za zapovjednika svoje tjelesne straže.

²⁴Asahel, brat Joabov, bio je među trideseticom. Zatim: Elhanan, sin Dodonov, iz Betlehema; ²⁵Šama iz Haroda; Elika iz Haroda; ²⁶Heles iz Peleta; Ira, sin Ikešev, iz Tekoe; ²⁷Abiezer iz Anatota; Sibekaj iz Huše; ²⁸Salmon iz Ahoha; Mahraj iz Netofe; ²⁹Heled, sin Baanin, iz Netofe; Itaj, sin Ribajev, iz Gibeje sinova Benjaminovih; ³⁰Benaja iz Pireatona; Hidaj od Gaaških potoka; ³¹Abibaal iz Bet Haarabe; Azmavet iz Bahurima; ³²Eljahba iz Šaalbona; Jašen, sin Jonatanov; ³³Šama iz Harara; Ahiam, sin Šararov, iz Arara; ³⁴Elifelet, sin Ahasbajev, iz Bet Maake; Eliam, sin Ahitofelov, iz Gilona; ³⁵Hesraj iz Karmela; Paaraj iz Araba; ³⁶Jigeal, sin Natanov, iz Sobe; Bani iz Gada; ³⁷Selek Amonac; Nahraj iz Beerota, štitonoša Sarvijina sina Joaba; ³⁸Ira iz Jatira; Gareb iz Jatira; ³⁹Urija Hetit. Svega trideset i sedam.

Popis pučanstva

24 Još je jednom srdžba Jahvina planula na Izraelce te potakla Davida protiv njih govoreći: "Idi, izbroj Izraelce i Judejce!" ²I kralj zapovjedi Joabu i vojvodama koji bijahu s njim: "Obiđite sva Izraelova plemena od Dana do Beer Šebe i popišite narod da znam koliko ima naroda." ³Joab odgovori kralju: "Neka Jahve, tvoj Bog, dade svome narodu još sto puta ovoliko koliko ga je sada i neka to još vidi svojim očima moj gospodar kralj, ali zašto moj gospodar kralj ima takvu želju?"

⁴Ali kraljeva riječ bijaše jača od Joabove i od riječi vojvoda njegove vojske. Tako Joab i vojvode odoše ispred kralja da popišu izraelski narod.

⁵Prijeđoše oni preko Jordana i počеше kod Aroera i kod grada što leži usred doline i krenuše odande prema Geditima i prema Jazeru. ⁶Potom dođoše u Gilead i u zemlju Hetita, u Kadeš; zatim stigoše u Dan, a iz Dana skrenuše prema Sidonu. ⁷Zatim dođoše do tvrđave Tira i u sve gradove Hivijaca i Kanaanaca i završiše svoj put u Negebu Judinu, u Beer Šebi.

⁸Prošavši svu zemlju, vratiše se poslije devet mjeseci i dvadeset dana u Jeruzalem. ⁹Joab dade kralju popis naroda: Izraelaca bijaše osam stotina tisuća ratnika vičnih maču, a Judejaca pet stotina tisuća ljudi.

Kuga i Božje oprostjenje

¹⁰Poslije toga Davida zapeče savjest što je dao brojiti narod pa reče Jahvi: "Veoma sam sagriješio što sam to učinio! Ali, Jahve, oprosti tu krivicu sluzi svome, jer sam vrlo ludo radio."

¹¹Kad je David ujutro ustao, već je Jahvina riječ bila došla proroku Gadu, Davidovu vidiocu: ¹²"Idi i kaži Davidu: Ovako govori Jahve: 'Troje stavljam preda te, izaberi jedno od toga da ti učinim!'"

¹³Gad tako dođe Davidu i javi mu ovo: "Hoćeš li da dođu tri gladne godine na tvoju

Evandjelje po Luki

V. ISUSOVI POSLJEDNJI DANI U JERUZALEMU

V. ISUSOVI POSLJEDNJI DANI U JERUZALEMU

Mesijanski ulazak u Jeruzalem

²⁸Rekavši to, nastavi put uzlazeći u Jeruzalem.

²⁹Kad se približi Betfagi i Betaniji, uz goru koja se zove Maslinska, posla dvojicu učenika ³⁰govoreći: "Hajdete u selo pred vama. Čim uđete u nj, naći ćete privezano magare koje još nitko nije zajahao. Odriješite ga i dovedite.

³¹Upita li vas tko: 'Zašto drijеšite?', ovako recite: 'Gospodinu treba.'"

³²Oni koji bijahu poslani otiđoše i nađoše kako im bijaše rekao. ³³I dok su drijеšili magare, rekoše im gospodari: "Što drijеšite magare?" ³⁴Oni odgovore: "Gospodinu treba."

³⁵I dovedoše ga Isusu i staviše svoje haljine na magare te posjednuše Isusa.

³⁶I kuda bi on prolazio, prostirali bi po putu svoje haljine. ³⁷A kad se već bio približio obronku Maslinske gore, sve ono mnoštvo učenika, puno radosti, počе iza glasa hvaliti Boga za sva silna djela što ih vidješe: ³⁸"Blagoslovljen Kralj, Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Na nebu mir! Slava na visinama!"

³⁹Nato mu neki farizeji iz mnoštva rekoše: "Učitelju, prekori svoje učenike." ⁴⁰On odgovori: "Kažem vam, ako ovi ušute, kamenje će vikati!"

Isus plače nad Jeruzalemom

⁴¹Kad se približi i ugleda grad, zaplaka nad njim ⁴²govoreći: "O kad bi i ti u ovaj dan spoznao što je za tvoj mir! ⁴³Ali sada je sakriveno tvojim očima. Doći će dani na tebe kad će te neprijatelji tvoji opkoliti opkopom, okružiti će te i pritijesniti odasvud. ⁴⁴Smrskati će o zemlju tebe i djecu tvoju u tebi. I neće ostaviti u tebi ni kamena na kamenu zbog toga što nisi upoznao časa svoga pohađenja."

Izgon trgovaca iz Hrama

⁴⁵Ušavši u Hram, stane izgoniti prodavače. ⁴⁶Kaže im: "Pisano je: Dom moj bit će Dom molitve, a vi od njega načiniste pećinu razbojničku!"

Poučavanje u Hramu

⁴⁷I danomice naučavaše u Hramu.

A glavari su svećenički i pismoznanci tražili kako da ga pogube, a tako i prvaci narodni, ⁴⁸ali nikako naći što da učine jer je sav narod visio o njegovoj riječi.

21. tjedan,
107. dan čitanja, petak, 28. travnja
2017.

1 Kr 1-2
Lk 20

Prva knjiga o kraljevima

I. SPOR OKO DAVIDOVA NASLJEDNIKA

I. SPOR OKO DAVIDOVA NASLJEDNIKA

Davidova starost i spletko Adonijina

1 Kralj David bijaše ostario i odmakao u godinama; premda su ga pokrivali mnogim pokrivačima, nije se mogao ugrijati.

²Tada mu rekoše njegove sluge: "Trebalo bi potražiti za gospodara mladu djevojku koja bi dvorila kralja i služila mu: kad bude spavala na njegovu krilu, to će ugrijati kralja gospodara."

³Potražiše, dakle, lijepu djevojku po svoj zemlji izraelskoj; i nađoše Abišagu Šunamku te je dovedoše kralju. ⁴Djevojka je bila izvanredno lijepa; nje govala je kralja i služila mu, ali je on ne upozna.

⁵Uto se Adonija, sin Hagitin, pooholi i pomisli: "Ja ću biti kralj!" Zato nabavi sebi kola i konjanika i pedeset ljudi koji su išli pred njim.

⁶Njegov ga otac za svoga života nikad nije ukorio ni ti ga kad upitao: "Zašto tako činiš?" Bio je, osim toga, stasit i lijep, a mati ga rodila poslije Abšaloma. ⁷On se dogovarao s Joabom, sinom Sarvijinim, i sa svećenikom Ebjatarom, pa se obojica priključiše Adoniji.

⁸Ali svećenik Sadok i Jojadin sin Benaja, prorok Natan, Šimej i Rei i junaci Davidovi ne pristadoše uz Adoniju. ⁹Jednom nakla Adonija ovaca, volova i tovljene teladi za žrtvu kod Zoheledskog kamena, blizu izvora Rogela, te pozva svu svoju braću, sinove kraljeve, i sve Judejce u kraljevoj službi; ¹⁰ali ne pozva proroka Natana, ni Benaje, ni ostalih junaka, a ni svoga brata Salomona.

Spletka Natana i Bat-Šebe

¹¹Tada reče Natan Bat-Šebi, majci Salomonovoj: "Zar nisi čula da je Adonija, sin Hagitin, postao kraljem, a da David, naš gospodar, o tome i ne zna? ¹²Dođi da te savjetujem kako bi mogla spasiti život svoj i svoga sina Salomona. ¹³Hajde, otiđi kralju Davidu i reci mu: 'Zar se nisi ti, gospodaru moj kralju, zakleo svojoj službenici govoreći: Tvoj sin Salomon kraljevat će poslije mene, i on će

sjediti na mome prijestolju! Kako sada Adonija posta kraljem?' ¹⁴I dok ti budeš ondje i razgovorala se s kraljem, doći ću ja za tobom i potvrditi tvoje riječi."

¹⁵Bat-Šeba ode kralju u odaje - a on je bio vrlo star i Abišaga Šunamka služila mu.

¹⁶Pokloni mu se Bat-Šeba i pade ničice pred kraljem, a kralj upita: "Što želiš?" ¹⁷Ona mu odgovori: "Gospodaru, ti si se zakleo službenici svojoj Jahvom, Bogom svojim: 'Tvoj sin Salomon kraljevat će poslije mene, on će sjesti na moje prijestolje.'

¹⁸A sada je, evo, Adonija postao kraljem, a ti, kralju, gospodaru moj, ništa o tome i ne znaš! ¹⁹Naklao je on mnogo volova, tovljene teladi i ovaca za žrtvu i pozvao je sve sinove kraljeve, svećenika Ebjatara i vojskovođu Joaba, ali slugu tvoga Salomona nije pozvao.

²⁰U tebe su sada, gospodaru moj i kralju, uprte oči svega Izraela da mu ti objaviš tko će te naslijediti na tvome prijestolju, kralju, gospodaru moj.

²¹Inače, čim počine kralj, gospodar moj, kraj svojih otaca, ja i moj sin Salomon bit ćemo krivci."

²²Dok je ona još govorila s kraljem, dođe prorok Natan. ²³Javiše kralju: "Ovdje je prorok Natan." On uđe kralju i pade ničice pred njim.

²⁴Natan reče: "Gospodaru moj i kralju, jesi li ti odredio: 'Adonija će kraljevati poslije mene i sjedit će na mome prijestolju?'" ²⁵Jer evo danas je sišao i naklao volova, ugojene teladi i ovaca za žrtvu i pozvao je sve sinove kraljeve, vojskovođe i svećenika Ebjatara; eno ih gdje jedu i piju s njim i kliču: 'Živio kralj Adonija!'

²⁶Ali mene, tvoga slugu, svećenika Sadoka, a ni Benaju, sina Jojadina, ni tvoga slugu Salomona nije pozvao. ²⁷Zar se to dogodilo s voljom gospodara moga kralja, a da nisi obavijestio svoga vjernog slugu tko će biti nasljednik na prijestolju gospodara moga kralja?"

Prva knjiga o kraljevima

I. SPOR OKO DAVIDOVA NASLJEDNIKA

David određuje Salomona za svoga nasljednika

²⁸Tada progovori David i reče: "Pozovite mi Bat-Šebu!" Ona dođe kralju i stupi preda nj.

²⁹Kralj se tada zakle: "Tako mi Jahve živoga koji me izbavio iz svih nevolja! ³⁰Danas ću ti ispuniti kako sam ti se zakleo Jahvom, Bogom Izraelovim: tvoj će sin Salomon kraljevati poslije mene, on će sjediti na mome prijestolju!"

³¹Nato se nakloni Bat-Šeba licem do zemlje, pokloni se pred kraljem i reče: "Neka vječno živi gospodar moj kralj David!" ³²A kralj David reče: "Pozovite mi svećenika Sadoka, proroka Natana i Benaju, sina Jojadina."

I dođoše oni pred kralja, ³³a on im reče: "Uzmite sluge svoga gospodara sa sobom, posadite moga sina Salomona na moju mazgu i odvedite ga do Gihona. ³⁴Ondje neka ga svećenik Sadok i prorok Natan pomažu za kralja nad Izraelom. Zatrubite tada i obznanite: 'Živio kralj Salomon!' ³⁵Zatim se uspnite amo s njim i neka uđe i sjedne na moje prijestolje i neka kraljuje mjesto mene, jer moja je volja: on neka bude glava nad Izraelom i nad Judom."

³⁶Benaja, sin Jojadin, reče kralju: "Amen - tako neka bude! To je i riječ Jahve, Gospodara kraljeva! ³⁷Kao što je Jahve bio s mojim gospodarem kraljem, tako neka bude i sa Salomonom! Neka uzvisi prijestolje njegovo još više nego prijestolje kralja Davida, gospodara moga!"

³⁸Svećenik Sadok, prorok Natan, Jojadin sin Benaja, Kerećani i Pelećani siđoše i posadiše Salomona na kraljevu mazgu i odvedoše ga na Gihon. ³⁹Svećenik Sadok donese iz Šatora rog s uljem i pomaza Salomona. Tada odjeknuše trube i sav narod povika: "Živio kralj Salomon!" ⁴⁰I sav narod pođe za njim gore i sviraše puk u svirale i klicaše tako da se sva zemlja tresla.

Adonijin strah

⁴¹Čuo to Adonija i svi njegovi uzvanici. Baš su bili pri kraju gozbe. I Joab je čuo trube pa upita: "Čemu ta buka u gradu?" ⁴²Dok je on još govorio, stiže Jonatan, sin svećenika Ebjatar, i Adonija mu reče: "Ti si valjan čovjek, zacijelo nosiš dobru vijest!"

⁴³Jonatan odgovori: "Jest, naš gospodar, kralj David, učinio je Salomona kraljem! ⁴⁴Kralj je poslao s njim svećenika Sadoka, proroka Natana i Jojadina sina Benaju, i Kerećane i Pelećane. Oni ga posadiše na kraljevu mazgu, ⁴⁵i svećenik Sadok i prorok Natan pomazaše ga na Gihonu za kralja. Zatim su sišli radosno kličući, i sav je grad uzavreo; to je buka koju ste čuli. ⁴⁶Još više: Salomon je već sjeo na kraljevsko prijestolje ⁴⁷i došle su sluge kraljeve čestitati našem gospodaru kralju Davidu govoreći: 'Neka Bog tvoj proslavi ime Salomonovo više od imena tvoga i prijestolje njegovo uzvisi više od tvoga.' Kralj se tada poklonio na svojoj postelji ⁴⁸i ovako rekao: 'Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji mi daje danas da mogu vidjeti svojim očima jednoga od mojih kako sjedi na mome prijestolju.'"

⁴⁹Svi uzvanici Adonijini, uplašeni, ustadoše od stola i razidoše se svaki svojim putem. ⁵⁰Adonija pak, u strahu od Salomona, usta i ode te se uhvati za rogove žrtvenika. ⁵¹Javiše Salomonu: "Gle, Adonija se uplašio kralja Salomona i eno se drži za rogove žrtvenika govoreći: 'Neka mi se danas kralj Salomon zakune da neće sluge svoga mačem pogubiti.'"

⁵²Salomon reče nato: "Ako se pokaže poštenim čovjekom, neće mu ni vlas s glave pasti na zemlju; a nađe li se u zlu, poginut će." ⁵³Tada zapovjedi Salomon da ga odmaknu od žrtvenika; on dođe i pade ničice pred Salomonom, koji mu reče: "Pođi svome domu!"

Prva knjiga o kraljevima

I. SPOR OKO DAVIDOVA NASLJEDNIKA

Davidova oporuka i smrt

2 Kad su se dani Davidovi približavali svome svršetku, zapovjedi David svome sinu Salomonu: ²"Sada polazim na put sviju smrtnika. Ti budi hrabar i pokaži se čovjekom! ³Slušaj naredbe Jahve, Boga svoga, idi njegovim stazama, drži se njegovih zakona, zapovijedi, naredaba i njegovih pouka, kako je napisano u Zakonu Mojsijevu, da bi uspio u svemu što poduzmeš i svagdje kamo se okreneš; ⁴da bi Jahve ispunio svoje obećanje koje mi je dao: 'Ako sinovi tvoji budu pazili na svome putu, vjerno hodeći preda mnom, svim srcem svojim i svom dušom svojom, uvijek će jedan od njih sjediti na prijestolju Izraelovu.'

⁵I sam znaš što mi je učinio Joab, sin Sarvijin, kako je učinio obojici vojskovođa Izraelovih: Abneru, sinu Nerovu, i Amasi, sinu Jeterovu, kad ih je ubio i time prolio krv u miru kao u ratu te omastio krlju pojas oko bokova svojih i obuću na nogama svojim. ⁶Ti postupi po svom razboru i ne daj da mu sijeda kosa mirno počine u Podzemlju. ⁷A sinovima Barzilaja Gileađanina vrati ljubav: neka budu među onima koji jedu za tvojim stolom jer su mi pomogli kad sam bježao pred tvojim bratom Abšalomom. ⁸Pred sobom imaš Šimeja, sina Gerina, Benjaminovca iz Bahurima, koji me užasnim kletvama proklinjao onoga dana kad sam bježao u Mahanajim. Ali mi je on sišao u susret na Jordan i zakleh mu se Jahvom: 'Neću te pogubiti mačem.' ⁹Ali mu ti toga ne opraštaj, jer si čovjek razborit, i već ćeš znati kako treba da postupiš te mu sijedu kosu s krlju u Podzemlje spremiš."

¹⁰I potom počinu David kraj otaca svojih i bi pokopan u Davidovu gradu. ¹¹David je kraljevo nad Izraelom četrdeset godina: u Hebronu je kraljevo sedam godina, u Jeruzalemu je kraljevo trideset i tri godine.

¹²Salomon sjede na prijestolje Davida, svoga oca, i njegova se vlast veoma učvrsti.

Adonijina smrt

¹³Ali Adonija, sin Hagitin, dođe Bat-Šebi, majci Salomonovoj, i pade ničice pred njom. Ona ga upita: "Je li miroljubiv tvoj dolazak?" On odgovori: "Jest, miroljubiv je." ¹⁴I nastavi: "Imam ti nešto reći." Ona reče: "Govori." ¹⁵Tada će on: "Znaš i sama da je kraljevstvo pripadalo meni i da je sav Izrael očekivao da ću ja biti kralj. Ali mi je kraljevstvo izmaklo i pripalo je mome bratu, jer mu ga je Jahve namijenio. ¹⁶Ja te sada samo jedno molim: nemoj me odbiti." Ona reče: "Govori." ¹⁷A on nastavi: "Reci, molim te, kralju Salomonu - jer tebe neće odbiti - neka mi dade za ženu Abišagu Šunamku!" ¹⁸A Bat-Šeba odgovori: "Dobro, govorit ću kralju o tebi."

¹⁹Kada dakle uđe Bat-Šeba kralju Salomonu da govori o Adoniji, ustade kralj i pođe joj u susret, pokloni se pred njom, zatim sjede na svoje prijestolje i zapovjedi te namjestiše sjedalicu za kraljicu majku, i ona mu sjede s desne strane. ²⁰Tada mu reče: "Nešto bih zaiskala od tebe, nemoj me odbiti." Kralj joj odgovori: "Traži, majko, jer te neću odbiti." ²¹Ona nastavi: "Neka se dade Abišaga Šunamka tvome bratu Adoniji za ženu." ²²Kralj Salomon odgovori i reče svojoj majci: "Zašto tražiš Abišagu Šunamku za Adoniju? Traži odmah i kraljevstvo za njega! Jer on je moj stariji brat, a uz njega je svećenik Ebjatar i Joab, sin Sarvijin!" ²³Tada se kralj Salomon zakle Jahvom: "Neka mi Bog učini ovo zlo i neka mi doda drugo ako Adonija nije to izrekao danas po cijenu svoga života! ²⁴Živoga mi Jahve, koji me potvrdio i posadio na prijestolje oca moga Davida i koji mi je dao dom kako je obećao: još danas će Adonija umrijeti."

²⁵I kralj Salomon posla Benaju, sina Jojadina, koji ga udari te Adonija umrije.

Prva knjiga o kraljevima

I. SPOR OKO DAVIDOVA NASLJEDNIKA

Sudbina Ebjatarata i Joaba

²⁶Svećeniku Ebjataru kralj zatim naredi: "Idi u Anatot na svoj posjed. Zaslužio si smrt, ali te neću pogubiti danas jer si nosio Jahvin Kovčeg pred ocem mojim Davidom i podijelio si sve patnje s mojim ocem." ²⁷I Salomon isključi Ebjatarata iz svećenstva Jahvina da tako ispuni Jahvinu riječ koju je izrekao protiv doma Elijeva u Šilu.

²⁸Kada je glas stigao Joabu - Joab bijaše pristao uz Adoniju, premda se nije priključio Abšalomu - on uteče u Šator Jahvin i uhvati se za rogove žrtvenika. ²⁹I dojavije kralju Salomonu: "Joab je pobjegao u Šator Jahvin, eno ga pokraj žrtvenika." Tada Salomon poruči Joabu: "Što se držiš žrtvenika?" Joab odgovori: "Uplašio sam se tebe i pobjegao sam pred Jahvu." Tada Salomon naredi Benaji, sinu Jojadinu: "Idi i ubij ga!"

³⁰Benaja ode u Šator Jahvin i reče Joabu: "Po naredbi kraljevoj: iziđi!" On odgovori: "Neću, želim ovdje umrijeti!" Benaja javi kralju: "Eto što mi je rekao Joab i što mi je odgovorio."

³¹Kralj mu reče: "Učini kako je rekao: ubij ga, zatim pokopaj. Tako ćeš danas skinuti s mene i doma oca moga nevinu krv koju je Joab prolio. ³²Jahve će učiniti da krv njegova padne na njegovu glavu, jer je ubio dva čovjeka pravednika i bolja od sebe; ubio ih je mačem bez znanja moga oca Davida: Abnera, sina Nerova, vođu vojske Izraelove, i Amasu, sina Jeterova, vojvodu judejskoga. ³³Neka njihova krv padne na glavu Joaba i njegova potomstva dovijeka, a Davidu, njegovu potomstvu, vladalačkoj kući i prijestolju neka od Jahve bude trajan mir."

³⁴I ode Benaja, sin Jojadin, obori se na Joaba i usmrti ga. Pokopali su Joaba u njegovu domu u pustinji. ³⁵Mjesto njega postavi kralj na čelo vojske Benaju, sina Jojadina, a na mjesto Ebjatarata postavi svećenika Sadoka.

Šimejev neposluh i smrt

³⁶Salomon pozva Šimeja i reče mu: "Sagradi sebi kuću u Jeruzalemu: tu stanuj, i nikamo odatle ne izlazi. ³⁷Onoga dana kad iziđeš i prijeđeš potok Kidron, znaj dobro da ćeš umrijeti. Krv tvoja na glavu tvoju." ³⁸Šimej odgovori kralju: "Dobro. Kako moj gospodar kralj kaže, tako će učiniti sluga tvoj." I Šimej dugo življaše u Jeruzalemu.

³⁹Ali poslije tri godine dogodi se te Šimeju pobjegoše dvojica slugu k Akišu, sinu Maakinu, kralju gatskom. I dojavije Šimeju: "Eno ti slugu u Gat." ⁴⁰Tada usta Šimej, osedla magarca i ode u Gat, k Akišu, da traži svoje slugu. I vratio se Šimej i doveo svoje slugu iz Gata. ⁴¹I javije Salomonu: "Šimej otišao iz Jeruzalema u Gat i vratio se."

⁴²Kralj pozva Šimeja i reče mu: "Nisam li ti se zakleo Jahvom i strogo te opomenuo: 'Onoga dana kad budeš izišao i pošao bilo kamo, znaj dobro da ćeš umrijeti!' A ti si mi tada odgovorio: 'Dobra je riječ koju sam čuo.' ⁴³Zašto nisi održao zakletvu Jahvinu i zapovijed koju sam ti dao?" ⁴⁴Još reče kralj Šimeju: "Ti znaš sve zlo koje si učinio mome ocu Davidu. Tvoje je srce toga svjesno. Jahve neka učini da se tvoja zloča obori na tvoju glavu. ⁴⁵A blagoslovljen je kralj Salomon, i prijestolje će Davidovo biti čvrsto pred Jahvom dovijeka."

⁴⁶I zapovjedi kralj Benaji, sinu Jojadinu, te on iziđe i udari Šimeja i tako Šimej umrije.

Tako se učvrstilo kraljevstvo u ruci Salomonovoj.

Evandjelje po Luki

V. ISUSOVI POSLJEDNJI DANI U JERUZALEMU

Odakle Isusu vlast?

20 Jednog dana dok je naučavao narod u Hramu i naviještao evandjelje, ispriječe se glavari svećenički i pismoznanci sa starješinama ²pa mu dobace: "Reci nam kojom vlašću to činiš ili tko ti dade tu vlast?" ³On odgovori: "Upitat ću i ja vas. Recite mi: ⁴krst Ivanov bijaše li od Neba ili od ljudi?" ⁵A oni smišljahu među sobom: "Reknemo li 'od Neba', odvratit će 'Zašto mu ne povjerovaste?' ⁶A reknemo li 'od ljudi', sav će nas narod kamenovati. Ta uvjeren je da je Ivan prorok." ⁷I odgovore da ne znaju odakle. ⁸I Isus reče njima: "Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim."

Vinogradari ubojice

⁹Zatim uze narodu kazivati ovu prisporobu: "Čovjek posadi vinograd, iznajmi ga vinogradarima i otputova na dulje vrijeme."

¹⁰"Kada dođe doba, posla slugu vinogradarima da mu dadnu od uroda vinogradskoga. No vinogradari ga istukoše i otposlaše praznih ruku. ¹¹Nato on posla drugoga slugu. Ali oni i toga istukoše, izružiše i otposlaše praznih ruku. ¹²Posla i trećega. A oni i njega izraniše i izbaciše."

¹³"Nato reče gospodar vinograda: 'Što da učinim? Poslat ću im sina svoga ljubljenoga. Njega će valjda poštovati.' ¹⁴Ali kada ga vinogradari ugledaju, stanu među sobom umovati: 'Ovo je baštinik. Ubijmo ga da baština bude naša.' ¹⁵Izbaciše ga iz vinograda i ubiše."

"Što će dakle učiniti s njima gospodar vinograda? ¹⁶Doći će i pogubiti te vinogradare i dati vinograd drugima." Koji ga slušahu rekoše: "Bože sačuvaj!" ¹⁷A on ih ošinu pogledom i reče: "A što ono piše:

Kamen što ga odbaciše graditelji
postade kamen zaglavni?

¹⁸Tko god padne na taj kamen, smrskat će se, a na koga on padne, satrt će ga."

¹⁹Pismoznanci i glavari svećenički gledahu da istog časa stave ruke na nj, ali se pobojaše

naroda. Dobro razumješe da o njima kaza tu prisporobu.

Porez caru

²⁰Vrebajući na nj, poslaše uhode koji su se pravili pravednicima da ga uhvate u riječi pa da ga predaju oblasti i vlasti upraviteljevoj. ²¹Upitaše ga dakle: "Učitelju, znamo da pravo zboriš i naučavaš te nisi pristran, nego po istini učiš putu Božjem. ²²Je li nam dopušteno dati porez caru ili nije?" ²³Proničući njihovu lukavost, reče im: ²⁴"Pokažite mi denar." "Čiju ima sliku i natpis?" ²⁵A oni će: "Carevu." On im reče: "Stoga dajte caru carevo, a Bogu Božje."

²⁶I ne mogoše ga uhvatiti u riječi pred narodom, nego umuknuše zadivljeni njegovim odgovorom.